

ΧΑΝΙΑ 1 Φεβρουαρίου 1956   ΕΤΟΣ Ε' ΤΕΥΧΟΣ 6ον   ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡ. Δραχ. 20   ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡΑΧ. 1

ΜΕΤΑ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ
Η ΘΑΛΠΩΡΗ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ

ΤΟ ΚΡΗΤΙΚΟ ΣΠΙΤΙ

(Από τὸ Τουριστικὸν Λεύκωμα «ΚΡΗΤΗ»
τοῦ κ. Ἀλεξ. Δρουδάκη)

Δέν θέλω τοῦ κισσοῦ τὸ πλάνο ψήλωμα
σὲ ξένα ἀναστηλώματα δεμένο
ἄς εἶμαι ἕνα καλάμι ἕνα χαμόδεντρο
μὰ ὅσο ν' ἀνεδαίνω μόνος ν' ἀνεδαίνω.

Δέν θέλω τοῦ γυαλοῦ τὸ λαμπροφέγγισμα
ποῦ δείχνεται ἄστρο μὲ τοῦ ἥλιου τὴ χάρη
θέλω νὰ δίδω φῶς ἀπὸ τὴ φλόγα μου
κι' ἄς εἶμαι ἕνα ταπεινὸ λυχνάρι.

Γ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

Ὁ ἀριστοτέλης ποιητῆς Δροσίνης ποῦ μὲ τὴ δυναίη καὶ ἀφθαστὴ σὲ κάλλος πέννα τῆς Μούσας του, κατέκτησε τὴν πρώτην θέσιν μεταξύ τῶν νεοελλήνων ποιητῶν, μέσα στίς λίγες αὐτὲς γραμμὲς δείχνει τὴν σημασίαν τῆς αὐτοδημιουργικότητος τοῦ ἀνθρώπου. Εἰς τὸν ποικιλόμορφο καὶ ἀνισο ἀγῶνα τῆς ζωῆς ἡ ἀτομικὴ ἱκανότης καθ' ἑνὸς γίνεται ὁ ἐλεγκτὴς προκειμένου νὰ ἐκφράσῃ τὴ γνώμη του γιὰ κάποιον ἄτομον Ἄδιαφορεῖ σὲ ποιά κοινωνικὴ βαθμίδα εὐρίσκεται· εἴτε τί ἀξιώματα κατέχει. Ἄδιαφορεῖ ἀκόμη καὶ γιὰ τὴν ἐξωτερικὴ ἐμφάνισή του. Ἡ κρίσις του βραδύζεται στὴν πραγματικότητά καὶ στὴν ἀτομικὴ του γνώμη. Γιὰ ν' ἀντιμετωπίσῃ κανεὶς τὸν ἀνηφορικὸ καὶ δύσκολο δρόμον τῆς ζωῆς χρειάζεται νὰ ἐφοδιασθῇ μὲ τὰ ἀπαραίτητα ἐφόδια τοῦ ἀγῶνος. Ὅρεῖται νὰ προσαρμωθῇ σύμφωνα μὲ τὴς συνθήκας τοῦ περιβάλλοντος, μὰ τὸ σπουδαιότερον νὰ ὀπλισθῇ μὲ τὴν πείρα, τὴς γνώσεις καὶ τὴν ἐργατικότητά. Μόνον ἔτσι ἐκτελεῖ τὸ καθήκον του μέσα σὲ ἠθικὰ πλαίσια. Ἀντίθετα ἂν τὸ ἄτομον τοῦ ἐργάζεται στήριζόμενον σὲ ἱκανότητες ἄλλων δὲν θὰ διατηρηθῇ πολὺ. Δὲν θ' ἀνεδαίνῃ πάντα. Ποτὲ δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ προσδεύσῃ καὶ ἡ ἀξία του δὲν θὰ εἶναι σταθερὰ καὶ βεβαία.

Θὰ ὁμοιάζῃ μὲ τὸν Κισσοῦ ποῦ κρατᾷ στηλωμένο τὸ ψήλωμά του ἢ σὲ κανένα κορμὸ δέντρο ἢ σὲ καμμιὰ στέγη. Ἐνὰς ὅμως δυνατὸς ἄνεμος ξεριζώνει τὸ δένδρον καὶ τότε ὁ κισσὸς χάνοντας, τὸ στήριγμά του εὐρίσκεται, κατὰ γῆς. Ἐτσι μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ καὶ ὁ ἀνθρώπος ποῦ δὲν ἔχει δική του ἀξία καὶ δημιουργικότητα δικῆς του σταθερὲς βάσεις καὶ δυνάμεις. Μιὰ κοινωνικὴ ἀναταραχὴ, μιὰ οικογενειακὴ συμφορὰ τὸν συμπαρασύρει στὰ θαθεῖα καὶ ἀσταμάτητα δάθη τῆς ἀφάνειας καὶ τῆς καταστροφῆς. Χάνει τὸ ἠθικὸ γιὰτὶ δὲν ἔχει μάθει πῶς νὰ τὸ δημιουργῇ καὶ πῶς ν' ἀντεπεξέρχεται στίς κοινωνικὰς ἀναταραχάς.

Μέσα σ' αὐτὲς τὴς λίγες στροφὰς ὁ Δροσίνης, μὲ τὴν πείρα τῆς ζωῆς του, φανερώνει τὴν ἀξία τῆς ἀτομικῆς δημιουργίας μὲ δύο ἀφθαστες καὶ πρωτότυπες παρομοιώσεις τοῦ κισσοῦ καὶ τοῦ λαμπροφέγγου γυαλοῦ.

Μᾶς τὴν διακηρύσσει μέσα ἀπὸ τὰ τρισδὰχα τῆς καρδιάς του καὶ τὴν κάνει σύμβολον τῆς προόδου γιὰ κάθε νέον καὶ γιὰ ὅλους γενικὰ τοὺς ἀνθρώπους. Δὲν θέλω, λέγει, πλάνο ψηλώματα σὲ ξένα ἀναστηλώματα δεμένα οὔτε θέλω ψεύτικες αἰγλές σὰν τοῦ λαμπροφέγγισματος τοῦ γυαλοῦ. Προτιμῶ νὰ εἶμαι ἕνα χαμηλὸ δέντρο, πρῶτον σκαλοπάτι τῆς κοινωνικῆς κλίμακος, νάμαι ἕνα λυχνάρι. Ἔξμαι ὅμως ἱκανοποιημέ-

ΠΕΡΝΑ Ο ΚΑΙΡΟΣ

Βιάσου βιάσου τῆς γνώσης τὸ ποτάμι νὰ διαβῆς.
Μὴ θάρρεφες πῶς εἶνε εὐκόλο τὴ γνώση νάπο-

ἰχτήσης,
τὴ γνώση, φίλε μου, προτοῦ νὰ τὴν γνωρίσης
γελάστηκες, μ' ἂν ἄρχισες θὰ δῆς.

Βιάσου ὅσο καιρὸς θὰ εἶν' ἀκόμα
πρὶν ἔρθουνε οἱ ἄλλοι οἱ καιροὶ
καὶ φύγουν τὰ χαρίσματα τῆς νιότης
ὦ καφεροὶ

ἀνθρώποι ποῦ τῆς μοίρας ἡ ὀργὴ
νὰ μὴ γνωρίσετε τῆς γνώσεως τὴ γλύκα
Κι' ἂν κάποτε ἔρθῃ στὸ μυαλό μου
ἡ σκέψη πῶς ἀμόρφωτοι ἐμ ἵνατε
θᾶναι ἀργά, ἀλοίμονο, πολὺ ἀργά.

ΚΡΙΤΩΝ ΤΖΑΝΑΚΑΚΗΣ
Στ' Β' Κλ. Α. Η.

ΓΝΩΜΑΙ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Ὁ φρόνιμος τὰ περιμένει ὄλα ἀπὸ τὸν ἑαυτό
του καὶ ὁ ἀνόητος ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

Com Jncins

Νὰ προσφέρῃ κανεὶς τὴν εὐθυμίαν στοὺς ἄλλους
εἶναι ἡ μεγαλύτερη ὑπηρεσία ποῦ ἡμπορεῖ νὰ κάμνῃ
εἰς τοὺς ὁμοίους του.

NIPBANAS

Νὰ ἐργάζεται κανεὶς ὄχι διὰ τὸν ἑαυτὸν του,
ἀλλὰ δι' ἑαυτὸν ποῦ πρόκειται νὰ ἔλθουν, εἶναι ὁ
πρωταρχικὸς ὅρος τῆς εὐτυχίας εἰς τὴν ζωὴν.

KEMAL ATATÖYRK

Ἡ θέσις τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ κόσμῳ τοῦτῳ ρυθμίζεται ἀπὸ τὰς προθέσεις αὐτοῦ νὰ θυσιάσῃ χρόνους καὶ κόπους δι' ἀνωτέρους σκοποὺς καὶ ἀνάληψι εὐθύνων.

—Τὰ ἐμπόδια καὶ οἱ κίνδυνοι διὰ τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὅποιοι θαδίζουν ἐμπρὸς δὲν εἶναι παρὰ ἐλατήρια διὰ νὰ βαδίζουν ἀκόμη ἐμπρὸς καὶ ἀκόμη ὕψηλά.

METAXAS

Ἐκεῖνος προπάντων γινώσκει ἑαυτόν, ὅστις μὴ δὲν νομίζει ἑαυτόν.

ΙΩΑΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

~~~~~
νος, γιὰτὶ θὰ νοιώθῃ τὰ πόδια μου στερεωμένα πάνω στὸ ἀδιάσειστο βῆτρο τῆς ἀξίας μου. Τὸ ποίημα αὐτὸ εἶναι ὀργανωμένο ἀπὸ τὴ ζωὴ. Εἶναι κάτι ποῦ ἔχει ἀποδειχθῇ ἀπὸ χιλιάδες παραδείγματα. Ἡ θαθεῖα λοιπὸν καὶ πολὺτιμος ἐννοιά του ἄς φωτίξῃ κάθε νέον ποῦ ἐτοιμάζεται νὰ τραβήξῃ τὸ δύσκολον μὰ ἐν μέρει εὐχάριστο δρόμον πρὸς τὴ ζωὴ καὶ τὴν πρόοδο.

Μὲ φωτεινὸ ὁδηγὸ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἱκανότητων του καὶ τῆς πείρας του ἄς τραβήξῃ ὅσο ψηλὰ θέλει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΟΓΛΑΚΗΣ
Ζα' Πρακτικὸ ΒΓΧ

ΜΗΤΕΡΑ

Μάνα δὲν βρίσκεται λέξις καμιά
νάχη στὸν ἦχο τῆς τόσῃ ἀρμονία
σὰν ποιδὸς νὰ σ' ἄκουσε μὲ στῆθος κρῦο
ὄνομα θεῖο

Στὴν ζωὴ ἐκεῖ πού ἕνας κόσμος δλόκληρος ἀρ-
μενίζει καθημερινῶς τὸ μεγάλο καὶ δύσκολο ταξίδι,
ἐκεῖ πού ἡ χαρὰ διαδέχεται τὴ λύπη καὶ ἡ δυστυ-
χία τὴν εὐτυχία, μιὰ μορφὴ ξεχωρίζει—ἡ Μητέρα, ἡ
γλυκεῖα αὐτὴ ὑπαρξὶς πού ὁμορφαίνει τὴν φύση καὶ
δίδει διαφορετικὴ ὄψη στὴ δύσκολη ζωὴ.

Μητέρα, λέξις ἱερά, λέξις γλυκεῖα, πού στὸ ἄ-
κουσμά της κάνει κάθε καρδιά νὰ σκιρτά

Ὁ γαλανὸς οὐρανὸς, ὁ μυρωμένος μπάτης, οἱ
δαντελωτὲς ἀκρογιαλιές, τὰ λευκὰ κυματάκια γίνον-
ται ἄριστοι μουσουργοὶ καὶ συνθέτουν τὸν ὑπέρο-
χο ὕμνον, τὸν ὕμνον πρὸς τὴν μητέρα. Σὰν οὐρά-
νιος μουσικὴ, σὰν μαγικὸ τραγούδι, εἰς τὶς νόστες μι-
ᾶς χαρούμενης κιθάρας, εἰς τὸ δοξάρι ἑνὸς πονεμέ-
νου βιολιοῦ ξεχύνονται τὰ αἰσθήματά της γιὰ τὸ τρυ-
φερό της βλαστάρι. Πόσα καὶ πόσα ὄνειρα δὲν πλά-
θει σχυμμένη πάνω ἀπ' τὴν κούνια τοῦ μικροῦ της
παιδιοῦ πού ἀμόρμινο κοιμάται μὲ ζωγραφισμένο
στὸ πρόσωπό του ἕνα ἀγγελικὸ χαμόγελο πού δεί-
χνει τὴν ἀγνότητα τῆς παιδικῆς ψυχῆς του

Μητέρα! ὑπάρχει ὠραιότερη λέξη γεμάτη στορ-
γῆ, γεμάτη ἔννοια; Ἡ πρώτη λέξη πού ψιθύρισαν
τὰ χεῖλη μου ἀπὸ μικρὸ παιδί καὶ πού θὰ τὴ λέω
ὡς τὸ τέλος τῆς ζωῆς μου. Γλυκεῖα μου μητέρα, λό-
για δὲν βρῶσκω νὰ σοῦ πῶ τὴν ἀγάπη μου.

Πόσοι ποιητὰι δὲν ἔχουν ἐμπνευσθῆ μὲ τὸ ὄνο-
μά της καὶ πόσοι καλλιτέχνες μὲ τὴν θεῖα μορφὴ της.
Τὸ μολύβι τοῦ ποιητοῦ καὶ τὸ πινέλο τοῦ ζωγράφου
δουλεῖουν μόνον τους γιὰ νὰ ἀπεικονίσουν τοὺς ὠραι-
ότερους στίχους καὶ τὰ πιὸ θαυμαστά πορτραῖτα τῆς
πιὸ ζηλευτῆς ὑπάρξεως, τῆς Μητέρας. Ἀλήθεια! ὅσα
καὶ ἂν γράψῃ κανεὶς γιὰ τὴν μητέρα θάναί λίγα καὶ
ἀνάμυστα γιὰ τὴν μεγάλῃ της ἀξία. Θάπρεπε ὅλοι
νὰ εἶναι ποιητὰι καὶ νάχουν δλόχρωση καὶ διαμαντέ-
νια πέννα νὰ γράφουν ἀτέλειωτες σελίδες καὶ πάλι
θάταν λίγες.

Τὴν ἀξία τῆς μητέρας τὴν νοιώθει καθέννας
πού ἔρχεται στὴν ζωὴ καὶ βιάζει τὸν Γολγοθᾶ. Τὴν
νοιώθει ὁ πλούσιος μὰ κ' ὁ φτωχός, μὰ ποῖο πολὺ
ἐκεῖνος πού ὁ Θεὸς θέλησε νὰ τοῦ στερήσῃ τὸ πιὸ
προσφιλὲς δῶρο, τὸν ἀνεκτίμητο θησαυρό, τὴν Μη-
τέρα.

Ἀλήθεια, λέγει ὁ Γάλλος σοφὸς ὅτι οἱ γυναῖκες
δὲν ἔγραφαν Ἰλιάδες, δὲν ἀνίγειραν Παρθενῶνες,
δὲν ἔγλυψαν ὡς ὁ Φειδίας ἀγάλματα, δὲν ἀνεκάλυ-
ψαν οὔτε Ἀλγεβρα οὔτε Γεωμετρία. Χρῆστοῦμεν ὁ-
μως εἰς αὐτὲς κάτι ἀνώτερον καὶ ὠραιότερον ἀπ' ὁ-
λα αὐτὰ διότι ἐπὶ τῶν γονάτων των ἀνετράφησαν
ὄντα ἀγαθὰ καὶ ἐνάρετα. Τέτοιες γυναῖκες ἐνάρετες,
ὅπου ἀνέθρεψαν καὶ ἐνάρετα τέκνα, ἦσαν ἡ Ἀνθοῦ-
σα, ἡ Ἐμελεια, ἡ Κορνηλία κ.ἄ.

Ἡ μητέρα εἶναι ὁ θεμελιωτὴς τῆς κοινωνίας.
Αὐτὴ ἔλαβε τὴν τύχη ἀπ' τὸ δημιουργὸ νὰ στηρίξῃ
στὶς πλάτες της δλόκληρη τὴν ἀνθρωπότητα. Εἶναι
αὐτὴ πού θὰ μεταβάλλῃ τὴν οἰκογένεια σὲ μιὰ κυ-
ψέλη γεμάτη σφροῖγος καὶ ζωὴ, θὰ γίνῃ ἡ βασίλισ-
σά της πού θὰ κατευθύνῃ τὴν οἰκογένειά της στὴν
εὐτυχία.

Πόση θλίψις ὅμως ἔρχεται στὸ σπῆτι ὅταν πά-
ψη πιά νὰ ἀκούεται τὸ βάδισμά της καὶ νὰ ἠχῆ ἡ
γλυκεῖα της φωνή. Αὐτὴ θὰ παρηγορήσῃ τὸν ἄν-
δρα της ὅταν πάσχη, αὐτὴ θὰ τὸν ἐμψυχώσῃ ὅταν
λιγοψυχῇ καὶ θὰ τὸν ἐνισχύσῃ εἰς ὅλες του τὶς ἐπιδι-
ώσεις.

Ἀνατρέφει τὸ μικρὸ παιδάκι της μὲ τὴν ἀπει-
ρη στοργὴν της ἀγάπῃ καὶ ὑπομονὴ της.

Αὐτὴ πρώτη χύνει μέσα στὴν ἀγνή ψυχὴ του
τὰ νάματα τῆς θρησκείας ἔχοντας ὡς παράδειγμα
τὴν μεγάλην μητέρα ὀλου τοῦ κόσμου τὴν Παναγία
καὶ ἀκολουθεῖ πιστὰ τὸν δρόμο πού χάραξε «ΚΕΚΕΙ-
ΝΗ» Τὶ θὰ γινόταν αὐτὸ τὸ ἀδύνατο πλασματάκι,
πού ἔρχεται στὸν κόσμο, χωρὶς τὴν μητρικὴ στοργή;
Αὐτὴ ξενυχτᾶ προσευχομένη πάνω ἀπ' τὸ προσκέ-
φαλο τοῦ ἀρρωστοῦ παιδιοῦ της παρακαλώντας τὴν
Μεγαλόχαρη νὰ τὸ κίνη καλά.

Εἶναι αὐτὴ πού τάζει χίλια ἀσημένια τάματα
γιὰ νὰ ἐπανέλθῃ τὸ παιδί της στὸν ἴσιο δρόμο. Καὶ
ὅταν οὕτῳ μεγαλώσῃ αὐτὴ θὰ τοῦ βάλῃ στὸν ὄμο τὸ
τουφέκι καὶ θὰ τὸ στείλῃ στὸν πόλεμο Μάνα! ὅλοι
στέκονται μὲ θαυμασμό στὸ ἄκουσμα τῆς λέξεως αὐ-
τῆς Ποιδὸς μπορεῖ ἀπ' τὴν καρδιά μας νὰ ξεριζώσῃ
τὴ λέξη αὐτή;

Καμμιὰ ἡδονὴ τῆς ζωῆς δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς
πλανέψῃ, ὥστε νὰ σὲ ἀρνηθοῦμε γιατί σὲ σένα ὁ-
φείλομε τὸ πᾶν.

Τὸ γλυκὸ ὄνομα μανούλα προφέρει ὁ ξενιτεμέ-
νος μὲ νοσταλγία τὸ ἴδιο συλλαβίζει καὶ ὁ ἐτοιμοθά-
νατος μὲ ἀγωνία.

Ἡ μητέρα βασιλεύει εἰς τὴν οἰκογένειαν.

Ἡ μητέρα θεμελιώνει τὴν κοινωνία.

Ἡ μητέρα τὰ παιδιὰ εἰς τὴν πίστη τοῦ Χρι-
στοῦ θάπρεπε κοντὰ στὸν ἀγνωστο στρατιώτη νὰ στη-
θῆ εὐλαβικὸ προσκύνημα εἰς τὸ δικὸ σου ἄγαλμα καὶ
ἐπάνω νὰ γραφῆ ἡ ἐπιγραφή εἰς τὴν «ἈΓΝΩΣΤῆ
ΜΗΤΕΡΑ».

Γιὰ αὐτὴν λοιπὸν τὴν ἀστεῖρευτὴ τὴν ἀφθαστὴ
στοργὴ πού μόνο στὴν καρδιά της μάνας ἀνθίζει ὁ-
λοι οἱ πολιτισμένοι λαοὶ θὰ σταθοῦν εὐλαβικὰ σιω-
πηλὰ τὴν 2ην Φεβρουαρίου γιὰ νὰ δώσουν τὴν ὑψί-
στην ἠθικὴν ὑποχρέωσιν πού ἔχουν πρὸς τὴν μητέ-
ρα. Ἀς ἀφίση λοιπὸν ἡ σκληρότητα τῆς ζωῆς μας
νὰ ἀναλύσῃ τὸ φῶς τῆς ἀγάπης καὶ εὐλαβικὰ ἄς κλεί-
νομε τὸ γόνυ.

BIBH Γ. ΓΛΕΝΤΖΑΚΗ
ΖΓ Θ.Ρ.

ΜΟΡΦΕΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΜΑΣ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ

Εἰς τὸ πάνθεον τῶν ἡρώων τῆς μακραίωνου ἑλληνικῆς ἱστορίας κατέχει ἐξέχουσαν θέσιν τὸ τέκνον τοῦ Μωριά, ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης. Τὸ πρῶτο του κλῆμα ἀκούστηκε σὲ μιὰ πλαγιά τῆς Πελοποννήσου κάτω ἀπὸ τὴν σκιάν ἑνὸς δένδρου τὴν ἀνοιξιν τοῦ 1770. Ἐκεῖ κάτω ἀπὸ τὴν σκιάν αὐτοῦ τοῦ δένδρου ἐποτίσθη διὰ πρῶτην φρῶν τὸ φαρμακωμένο γάλα τῆς μητέρας του. Ἡ ὁποία τοῦ ἐνέπνευσε τὸ μῖσος πρὸς τὸν τύραννον, τὸν ἄσβεστον πόθον τῆς ἐλευθερίας, καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν ἀγνὸν καὶ μυρωμένο ἀέρα τοῦ βουνοῦ.

Ἡ ἱστορικὴ οἰκογένεια τῶν Κολοκοτρωναίων ἀπὸ τὴν ὁποίαν κατήγετο εἶχε προσφέρει πολλοὺς ἄνδρας στὸν βωμὸν τῆς πατρίδος. Κανεὶς ἄνδρας τῆς οἰκογενείας του δὲν ἀπέθανε στὸ κρεβάτι ἀλλὰ πολέμωντας τοὺς Τούρκους. Τὸ μῖσος τοῦ Κολοκοτρώνη ἐναντίον τῶν Τούρκων ἔφθασε σὲ ὑπέρτατον βαθμὸν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατέρα του. Δεκαετῆς ἔγινε κλέφτης στὰ βουνὰ πολέμωντας τοὺς Τούρκους. Καὶ ἔτσι σιγὰ σιγὰ ἔμαθε τὴν πολεμικὴν τέχνην καὶ ἀπέκτησε θάρρος καὶ τόλμην. Εἰκοσαετῆς ἀνέλαβε τὴν ἀρχηγίαν ὁμάδος κλεφτῶν καὶ τὰ προσόντα τοῦ μεγάλου πολεμιστοῦ ἄρχισαν νὰ καταφαίνωνται. Τρόμος τοὺς Τούρκους ἔγινε καὶ ἄσπονδος ἐχθρὸς τους. Ἄν ἔπανάστασις τοῦ εἰκοσιένα συνέβαινε εἰς τοὺς μακρὰς καιροὺς, κατὰ τοὺς ὁποίους τὰ μεγάλα γεγονότα καὶ αἱ πράξεις τῶν ἀνθρώπων ἐγράφοντο ἀπὸ τοὺς ἐπικοὺς ποιητὰς, τὸ ἔπος αὐτὸ θὰ ἔπερνε τὸ ὄνομα τοῦ Θεοδώρου Κολοκοτρώνη. Ἡ θαυμασία του διορατικότης, τὸ εὐστροφον πνεῦμα του, ἡ διοικητικὴ του ἱκανότης ἢ γνώση τῶν ἀρετῶν ἐπὶ τῶν ἐλαττωμάτων τῶν συμπολεμιστῶν του καὶ τῶν ἀντιπάλων του καὶ αἱ πολλαὶ ἄλλαι ἀρεταὶ του τὸν ἐξυψώσουν ἀκόμα περισσότερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἥρωας τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ μας ἀγῶνος. Καὶ οἱ ἄλλοι ὀπλαρχηγοὶ δικαίως τὸν θεώρουν ἀνώτατον ὄλων. Ὁ Μάρκος Μπότσαρης ἐκοκκίγιζε ἐμπρὸς του σάν παιδί. Ὁ Ἄνδρουτσος δὲν ἀνεγνώριζε κανένα παρὰ μόνον αὐτόν. Ὁ Καραϊσκάκης τὸν ἀπεκάλει τὴν ψυχὴ τῆς ἑπανάστασως. Δικαίως λοιπὸν οἱ Τοῦρκοι ἔπρεμαν ἅμα ἐγνώριζον ὅτι ἔχουν νὰ ἀντιμετωπίσουν τὸν Κολοκοτρώνη. Μιὰ ἄλλη ἀρετὴ τοῦ ἥρωος εἶναι καὶ ἡ μετριοφροσύνη. Τὰ λόγια του ἦσαν λίγα ἀλλὰ μεγάλης σημασίας.

Ἐπάρχουν τρία σημεῖα τῆς δράσεώς του τὰ ὁποία συμπέπτουν μετὰ τὰ σπουδαιότερα γεγονότα τῆς ἐπαναστάσεως. Πρῶτον εἶναι τὸ στρατηγικὸν σχέδιόν του, τὸ ὁποῖον ἀπέβλεπε εἰς

τὴν πολιορκίαν τῆς Τριπόλεως. Καὶ τὸ ὁποῖον ὅπως ἔπειτα ἀπεδείχθη εἶναι ὀρθώτατον. Χαρακτηριστικὴ ἦτο ἡ τόλμη καὶ ἡ ἀνδρεία του κατὰ τὴν πολιορκίαν αὐτήν. Ἦτο ὁ ἐμπυχωτῆς καὶ ἡ ἐπικρατοῦσα στρατιωτικὴ φυσιογνωμία. Καὶ ἔτσι μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Τριπόλεως οἱ Ἕλληνες ἔγιναν κύριοι ὀλοκλήρου τῆς Πελοποννήσου.

Δεύτερον σημεῖον τῆς δράσεως τοῦ Κολοκοτρώνη εἶναι ἡ συντριβὴ τοῦ Δράμαλη εἰς τὰ Κορβενάκια. Καὶ κατ' αὐτὴν τὴν μάχην, τῆς ὁποίας ἡ σημασία ἦτο μεγίστη, ἡ διορατικότης καὶ ἡ πολεμικὴ τέχνη τοῦ Κολοκοτρώνη ἀπέδωσαν κάλλιστα. Καὶ τρίτον εἶναι ἡ δρᾶσις του κατὰ τοῦ Ἰμπραήμ. Ἡ ἀποφυγὴ συγκρούσεως κατὰ παράταξιν ἦτο ὀρθοτάτη ἀποφίσις. Αἱ πολυάριθμα ἐχθρικοὶ δυνάμεις δὲν διελύοντο εὐκολα καὶ ἡ ἦντα τοῦ στρατοῦ του ἦταν φανερά. Διὰ τοῦτο ἀρκέσθη εἰς συγκρούσεις καὶ ἀπέτελεσε τὸ πλῆγμα τοῦ Ἰμπραήμ. Καὶ πολλὰ ἄλλα σπουδαῖα ζητήματα κατόρθωνε νὰ λύῃ ὁ Κολοκοτρώνης δίχως νὰ φέρῃ δυσάρεστα ἔποτελέσματα. Σιγὰ σιγὰ ποὺ ὁ ἐχθρὸς τρομαγμένος ἔφευγε γιὰ τὴν χώραν του, ὁ Κολοκοτρώνης εἶδε ὅτι πλέον ἐπραγματοποιήθησαν οἱ πόθοι του καὶ τὰ ὄνειρά του. Καὶ δταν πλέον ὁ ἀγῶνας τελείωσε προσεπάθησε νὰ προσφέρῃ καὶ τὰς ἄλλας του δυνάμεις εἰς τὴν πατρίδα. Τέτοιοι ἄνδρες τιμοῦν τὴν πατρίδα μας, δοξάζουν καὶ πλουτίζουν τὴν ἱστορίαν μας, καὶ ἐξυψώσουν τὴν φυλὴν μας. Δικαίως ὁ ἱστορικὸς τὸν ὀνομάζει στρατάρχην τοῦ ἀγῶνος.

Ἀλήθεια, δόξασε τὴν πατρίδα του, δοξάσθηκε καὶ αὐτὸς.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΑΝΤ. ΠΥΡΟΒΟΛΑΚΗΣ

Ἡβ' Πρακτικοῦ

Βον' Γον' Αον' Χανίων

ΧΙΟΥΜΟΡ

Λένε ὅτι ἡ βασίλισσα Ἐλισάβετ τῆς Ἀγγλίας κατὰ τὴν περιοδείαν της εἰς ἄς κτήσεις τῆς Κοινοπολιτείας, ἐπεσκέφη ἕνα χωριὸ ἀγρίων ἀνθρωποφάγων. Τότε φίνεται ἡ βασίλισσα ἐξέφρασε τὸν φόβον της καὶ τὴν λύπην της εἰς τὸν φύλαρχον. Ἄλλ' αὐτὸς ἀτάρχος τῆς ἀπήντησε :

—Μὴ φοβάσθαι Μεγαλειοτάτη, δὲν ὑπάρχουν πιὰ ἀνθρωποφάγοι στὴν φυλὴν μας.

—Τὶ τοὺς κίνατε ρώτησε γεμάτη ἀπορία ἡ Ἐλισάβετ.

—Τοὺς ἐφάγαμε τὴν περασμένην ἑβδομάδα ἦτο ἡ ἀπάντησις.

ΠΙ ΠΩΪΝΟ ΕΥ ΠΙΝΗΜΙΑ

“Ωρα γλυκειά τῆς χαραυγῆς. “Ωρα γλυκειά μαγεμένη. “Ωρα. ὦρα πού τὴν ἐξύμνησε ἡ γλυκειά μουσική τοῦ Σοπέν, καὶ τὸ ἀδάρετο καὶ ἀκούραστο χέρι τοῦ ποιητῆ καὶ τοῦ συγγραφέως. “Ωρα πού τὴν νοστάλησαν καρδιές καὶ τὴν νοσταλοῦν. Πού τὴν λαχτάρησαν καὶ τὴν λαχτροῦν, πού τὴν τραγοῦδησαν καὶ τὴν τραγοῦδοῦν. “Ωρα πού χτίζεται τὸ ὄνειρο τοῦ ἀνθρώπου. “Ωρα πού τὰ βλέπει—κάθε ἀνθρωπος—ὄλα τόσο ὠραία, τόσο σαγηνευτικά καὶ μαζί τόσο ταιριασμένα. “Ωρα πού νοιώθουμε τὴν φύση νὰ μᾶς γελά μετὸ γλυκὸ χαμόγελό της, νὰ γεμίζουμε ἀπὸ χαρὰ, εὐτυχία, εὐτυχία πραγματική. Εὐτυχισμένος ὅποιος ζήσει αὐτὲς τὶς στιγμές.

“Ὅποιος νοιώσει τὶς ὁμορφιές πού τὸν τριγυρίζουν.

“Ἐνα ἀσπρογάλανο, ἕνα ἀσημένιο φῶς χύθηκε καὶ σκέπασε παντοῦ τὴν φύση. “Ὅραμα σωστὸ μετὸ τῆς αὐγῆς τὸ οὐράνιο γέλιο.

Τὰ βουνὰ κι’ οἱ λόγγοι ἀκόμη εἶναι λίγο θαμποί.

“Ἐνα δροσερὸ ἀεράκι πού μοῦ χάιδεψε τὸ πρόσωπο σκόρπισε γύρω τὶς μυρωδιές τῶν λουλουδιῶν, καὶ περνώντας φιλεῖ τὰ ξωτικά ἀνθάκια καὶ τὶς φυλλωσιές πού ἀνατριχιάζουν ἡδονικά στὸ ἀπαλό του χάιδεμα. Τὸ γάργαρο νερὸ τοῦ βουκιῶ ἐξακολουθεῖ νὰ λέη τὸ τραγοῦδι, τὸ δροσερὸ καὶ εὐθυμο, τὸ τραγοῦδι τοῦ μερονυκτιῶ. Πῆγχν κοντὰ στὸ βούκι, Τι ὠραία! Τι κρῦο πού εἶναι καὶ ὅσο ὠραία τρέχει καὶ πηδᾷ σὰν νὰ μοῦ λέη μετὸ γλυκὸ φλοῖσσο του.

“Ἄν ἦες νὰ εἶσαι εὐτυχῆς
ποτέ σου μὴ μελαγχολῆς
στὴ φύση ἔλα νὰ ζῆς κοντὰ
γιὰ ν᾿ἄβρης τὴ χαρὰ,
τραλά λά, τραλά λά.

“Ἐτσι μετὸ τραλαλά ἔφυγε πηγαίνοντας νὰ ποτίσει τὶς διψασμένες μυρτιές, τὶς δάφνες, τοὺς θάμνους καὶ ὄλα τὰ πουλάκια. “Ἀλήθεια! Πόσο ὠραία εἶναι τὴν αὐγή.

Τὰ πουλάκια ἔχουν ξυπνήσει καὶ τεντώνουν τὰ ποδαράκια τους γιὰ νὰ ξεμουδιάσουν, κάτω οἱ πυκνὲς φυλλωσιές. Τότε μετὸ γλυκὸ φῶς πού χύθηκε στὴν φύση, ἄρχισε μιὰ πανώρια συναυλία. Μιὰ συναυλία πού δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ τὴν συνθέσῃ, οὔτε καὶ νὰ τὴν σκεφθῇ. Μιὰ συναυλία πού τὴν ζήλεψαν οἱ πιδὲ μεγάλοι μουσοῦργοι. Τὰ πουλιὰ κελαῖδοῦν μὰ μέσα σ’ ὄλες τὶς λεπτὲς φωνὲς ἀκούγεται μιὰ φωνή,

ὁμορφῆ, γλυκειά, ὠραία. Εἶναι ἡ φωνὴ τοῦ ἀηδονιοῦ πού κρυμμένο στὰ καταπράσινα δέντρα ψάλλει χιλιάδες προσευχές. Πετοῦν χαρούμενα ἀπὸ κλαρὶ σὲ κλαρὶ. Τὰ βουνὰ δάφτηκαν τριανταφυλλένια. Παντοῦ φύσις πλέει στὰ ρόδινα τῆς χρώματα.

Τὰ ἀσημένια νερά τῆς ζαφειρένιας λίμνης, μιὰ λαμποκοποῦν καὶ θαμπώνουν. Τὰ νερά τῆς χαράζονται σὲ μικρὰ αὐλακάκια, πού κάνουν οἱ ἀγριόπατιες Μοιάζουν σὰν νερολούλουδα πού φυτρώνουν στῆς μαγικῆς λίμνης τ’ ἀσημόνερα.

“Ἀργοκίνητα καὶ ὄλο καμάρι κολυμποῦν εὐτυχισμένα.

Τὸ φῶς γίνεται γλυκύτερο, ὥσπου σὲ μιὰ στιγμὴ φάνηκε θαθεῖα κατὰ τὸν δρίζοντα νὰ χύνεται ἕνα ρόζινο χρῶμα, στὴ θάλασσα, στὴ φύση καὶ στὸν οὐρανὸ. Δὲν περνᾷ τότε λεπτὸ καὶ ἀκτιῶδες—σπαθιὰ πύρινα—ὀψώνονται σπαθίζοντας τὸν δρίζοντα. Εἶναι ὁ ἥλιος. “Ὁ λαμπερὸς δίσκος πού μπαίνει κρυφὰ καὶ δειλὰ μέσα στὰ πυκνὰ φυλλώματα τῶν δένδρων καὶ εὐχεται σὲ κάθε φυτὸ καὶ ζῶο τὸ γλυκὸ, τὸ θερμὸ «καλημέρα». “Ὁ εὐωδιαστὸς ἀνασασμὸς τῶν λουλουδιῶν γίνεται περισσότερο αἰσθητὸς καὶ μεθυστικός. Τὰ χορτάρια πίνουν τὸ δροσερὸ νεράκι τῆς νύχτας, τὴ δροσοῦλα. “Ἐνα χαλὶ χιλιοπλούμιστο ἀπλώνεται γύρω, κι’ ἕνα τραγοῦδι ἀνεβαίνει ψηλὰ καὶ χάνεται σιγὰ σιγὰ.

Τὸ ἀεράκι πνέει πιά γλυκὰ καὶ μισοσβυσμένα, στὰ δάση, στὰ βουνὰ, στὴ φύση, καὶ ἡ συναυλία τῶν πουλιῶν χάνεται μετὸ τραγοῦδι τῆς φύσεως ἀγάγια.

Καλότυχος αὐτὸς πού ἀνεβαίνοντας σ’ ἕνα βουνὸ μυρωμένο, ζήσει αὐτὲς τὶς στιγμές. “ὦ! ἄς μπορούσε νὰ ἦταν ὁ ζωὴ μας μιὰ τέτοια εὐτυχία, μιὰ τέτοια ὦρα, ἕνα ὄνειρο τόσο γλυκὸ, εὐτυχισμένο, ὄνειρο γαλάζιο, θριαμβευτικὸ στεφανωμένο μετὰ τὰ μύρα τῆς φύσεως καὶ τὴν γλυκειὰ ὁμορφιά τῆς αὐγούλας.

ANNA ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗ

Τάξις Ζδ κλασσικοῦ Γ. Θ. Χ.

ΩΦΕΛΕΙ Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ;

Ἐκθεσις γραμμένη ἐν τῇ αἰθούσῃ διδασκαλίας

Ἄν καὶ ὁ ἄνθρωπος, εἶναι προικισμένος μετὰς θαυμαστάς αἰσθήσεις τὰς ὁποίας ἡ Φύσις ἐδώρησε εἰς αὐτόν, δὲν κατάρθωσε ὁμῶς ἀκόμη—καὶ εἶναι δύσκολον νὰ τὸ κατορθώσῃ ποτὲ—νὰ παραμερίσῃ τὸν πέπλον τοῦ Ἄγνωστου, τὸν ὁποῖον ἡ Φύσις ζηλοτύπως κρατεῖ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του.

Ὁ ἄνθρωπος, λοιπόν, εἰς τὸ βραχὺ διάστημα τῆς ζωῆς του, τὸ ὁποῖον εἶναι πληρὲς ἀγῶνων διὰ τὴν «ὑπαρξιν», δὲν δύναται νὰ γνωρίζῃ τὸν ἐκτεταμένον κόσμον εἰς τὸν ὁποῖον ζῆ, πρὸ τοῦ ὁποῖου μένει ἐκθαμβος.

Παρὰ ταῦτα, δὲν σταματᾷ καθόλου, βασιζόμενος εἰς τὴν τύχην, ἀλλὰ, συνεχῶς ὀρμᾷ προσπαθώντας νὰ παραμερίσῃ τὸ Ἄγνωστον, διὰ τῆς λεγομένης ἐρεῦνης, ἡ ὁποία κύριον σκοπὸν ἔχει τὴν μάθησιν ἤτοι τὸ μέσον τῆς γνώσεως τοῦ κόσμου. Ἡ ἐρεῦνα ἀπροσκοπεῖ, ὄχι μόνον διὰ τὴν ἄμεσον ἀπόκτησιν γνώσεων, ἀλλὰ καὶ πρὸς εὔρεσιν μέσου τὸ ὁποῖον διευκολύνει καλὸν λίτερον καὶ εὐκολώτερον τὴν μάθησιν, καθὼς καὶ εἰς μεγαλύτερον ἀριθμὸν ἀνθρώπων διάδοσιν αὐτῆς.

Ἡ τοιοῦτου, λοιπόν, εἴδους προσπάθεια κατ' ἀρχὰς ὑπὸ τοῦ Ἐντισσον καὶ κατόπιν ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν Λυμιέρ, εἶχον ὡς ἀποτέλεσμα τὴν τελειοποίησιν τοῦ νέου θαύματος τῆς Φυσικῆς Ἐπιστήμης καὶ Τεχνικῆς,—τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ τέλειον καὶ ζωντανώτερον εἰς κινήσεις θέατρον— τοῦ **κινηματογράφου**.

Δὲν δυνάμεθα λοιπὸν νὰ ἀμφιβάλλωμεν ἡμεῖς οἱ ὅποιοι ἔχομεν δεῖ τὸ θέαμα τοῦτον, τοῦ κινηματογράφου, ὅτι ἡ τέχνη αὕτη δὲν εἶναι ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα καὶ τελειότερα μέσα τὰ ὁποῖα διαθέτει ὁ ἄνθρωπος διὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ μόρφωσιν.

Ὁ σημερινὸς κινηματογράφος κατόπιν δῶλων τῶν τελειοποιήσεων τὰς ὁποίας ὑπέστη δύναται νὰ ἱκανοποιήσῃ κάθε ἄνθρωπον, εἰς ὅποιον παραστατικὸν τύπον καὶ ἂν ἀνήκῃ οὗτος. Μετὰ τὴν θαυμασίαν ὀπτικὴν (καὶ δὴ ὁ ἔγχρωμος) ἄποψιν παρέχει εἰς τὸν θεατὴν τὴν εὐκαιρίαν νὰ τυπώσῃ ἀκριβέστερον καὶ βαθύτερον εἰς τὴν μνήμην του, τὰς ὑπὸ τοῦ φακοῦ εἰς τὴν ὀθόνην προβαλλομένας παραστάσεις, εἰκόνας ποικίλου περιεχομένου, τὰς ὁποίας ἄλλως, ἦτο

ἀδύνατον νὰ ἴδῃ. Ἐπίσης, ὁ ἦχος, μουσική, ἀποτελοῦν μέσον μορφώσεως καὶ ἐντυπώσεως τῶν ἀκουστικῶν τύπων ἀφ' ἑνός, καὶ δημιουργοῦν εὐχάριστον ἀτμόσφαιραν εἰς τὸν θεατὴν διὰ τὴν παρακολούθησιν τῆς παραστάσεως, ἀφ' ἑτέρου. Ἡ μεγάλη ἀντίθεσις, σκότος εἰς τὴν αἴθουσαν καὶ φῶς εἰς τὴν ὀθόνην, συντελεῖ εἰς τὸ νὰ μὴ ἀποσπᾶται ἡ προσοχὴ τοῦ θεατοῦ ὅποια πρέπει νὰ στρέφεται πρὸς τὸ προβαλλόμενον ἔργον.

Οὕτως λοιπὸν, ὁ κινηματογράφος, ἀνώτερος ὢν, ἀπὸ πάσης πλευρᾶς τοῦ θεάτρου, μοῦ ἐπιτρέπει νὰ παραδεχθῶ ὅτι: Ἐὰν τὸ θέατρον θεωρεῖται ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων, τὸ ἐν ἐκτῶν σπουδαιότερων μέσον μορφώσεως τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ λαοῦ, ὁ κινηματογράφος εἶναι τὸ ἄριστον τοιοῦτον (ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀπόψεως βεβαίως).

Ἄφοῦ λοιπὸν τοιοῦτος εἶναι ὁ κινηματογράφος, διὰ ποῖον λόγον νὰ τίθεται τὸ ἐρώτημα «ἐὰν ὠφελεῖ οὗτος; Καὶ ὁμῶς ἔχει τὴν θέσιν του. Διότι ὁ κινηματογράφος, τεχνικῶς, εἶναι ἀπὸ τὰ μέχρι σήμερον τελειώτερα μέσα διανοητικῆς ἀναπτύξεως τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ τὸ κυρίως μερῶν ἔργον αὐτοῦ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ περιεχόμενον τῆς προβαλλομένης ταινίας. Τὸ «ἔργον» δηλαδή τὸ ὁποῖον παίζει οὗτος. Καὶ δικαίως ὑποστηρίζεται ὅτι, ὅσον ὠφέλιμος εἶναι ὅταν παίζει «καλὸν ἔργον» τῆσον βλαβερὸς γίνεται ὅταν παίζει ἀκατάλληλον καὶ ἀνήθικον καὶ ἰδίᾳ διὰ τοὺς νέους, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ἐπίδρασις ἣν θὰ ἐξασκήσῃ ἕνα ἔργον ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ψυχολογικὴν κατάστασιν τοῦ θεατοῦ, ἀπὸ τὸν ἴδιον αὐτοῦ χαρακτήρα, καὶ ὅτι ἡ ἐπιχείρησις καὶ ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ κινηματογράφου ἀποτελεῖ σημαντικὸν παγκόσιον οἰκονομικὸν παράγοντα· πρέπει νὰ γνωρίζωμεν ὅτι ἀποτελεῖ καὶ αὐτὸς εἰς πολλὰς περιπτώσεις κέντρον διαφθορᾶς τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν νεαρῶν καὶ εὐπλάστων τοιοῦτων. Ἀπαραίτητος δὲ εἶναι καὶ ὁ ἔλεγχος τῆς «ἐπιφανείας» τοῦ ἔργου καθόσον ὁ πολὺς κόσμος, δὲν εἰσέρχεται εἰς τὸ «βάθος» τούτου.

Διὰ τοῦτο τὸ Κράτος λαμβάνει τὰ μέτρα του νομοθετικῶς, ἵνα ὁ κινηματογράφος ἀποβῇ

ΕΝΑ ΜΠΟΥΚΕΤΟ ΜΕΣ' ΤΟ ΧΙΟΝΙ

Ένα χειμωνιάτικο απόγευμα ἀψηφώντας τὰ ἀγρία φύσηματα τοῦ κῆρ βορῆα καὶ τὰ δάκρυα τῆς βροχῆς, ξεκίνησα γιὰ τὴν ἐξοχὴ. Δὲν εἶχα κάνει λίγα βήματα ὅταν οἱ νιφάδες τοῦ χιονιοῦ ἄρχισαν τὸ τρολλο χορό τους γύρω μου. Χιόνιζε. . . . Ένα ἀπέραντο σεντόνι εἶχε τυλίξει τὰ πάντα σὰν νεκροκόσάβανο.

Τὸ μάτι μου τὸ περίεργο κι' ἀχόρταγο, ἀνάξη τοῦσε κατὶ ἀνάμεσα στὸ ἀτέλειωτο αὐτὸ ἄσπρο. Κάποιο συμπλήρωμα, κατὶ τὸ πρόσσινο ποὺ τόσο δημοφιλῶς στόλιζε ἄλλοτε τὴ φύση. Ὅμως τίποτα. Ὅλα νεκρά, ἄσπρα, βουβά. Κι' ἐνῶ προχωροῦσα μ' ἔνα σφιξιμο στὴ καρδιά, νά!!! Προβάλλει μπροστὰ μου μιὰ μικρούλα μυγαλιά. Ὁ κορμὸς τῆς ἦταν γυμνὸς λὲς καὶ τὸ χιόνι κι' ἡ βαρυσχιμωνιά τῆς εἶχαν ἀρπάξει τὰ πέπλα τῆς, τὰ φυλλώματά τῆς καὶ τὴν εἶχαν ἀφήσει γυμνή, ξεροή, ξεψυχησμένη. Πλησιαῶς σιγά—σιγά γιὰ νὰ δῶ. Μὰ τί εἶν' αὐτὸ; Τὰ θαμπωμένα μου μάτια ἀντικρύζουν χιλιάδες μικρὰ μπομπονάκια ποὺ ἄλλα ἀνοίγουν καὶ τὰ ματάκια τους φοβισμένα, ἄλλα δὲ τ' ἀνοίγουν διάπλατα. Ένα δλάνθιστο μπουκέτο δίνει ζωὴ στὴ νεκρὴ ἀτμόσφαιρα. Προσπαθεῖ νὰ ζωηρέψη, νὰ χρωματίσει, νὰ ζωντανέψη τὴ παγωνιά ποὺ ἀπλώνεται γύρω του. Βιάστηκε ν' ὀρθώση ἀψηφώντας τὸ κρῦο, καὶ ξεχνώντας πὼς μπορεῖ νὰ καῖ—ὅμοιο μὲτὴ πετιλουῦδα ποὺ ἐνῶ ξέρει πὼς θὰ καῖ, πετᾷ γύρω ἀπ' τὴ φωτιά.

Θέλησε νὰ μᾶς δώση ἕνα ξεχωριστὸ κάδρο μὲ κάπως ζωηρὰ χρώματα, μ' ἐντονότερες πινελιὲς ἀπ' τὴν μονότονη, μουντὴ ἀτμόσφαιρα. Τὰ μπουμπούκια του γεμάτα ροδαλοὺς χρωματισμοὺς ἤρθαν γιὰ νὰ προαγγεῖλουν τὴν προφυλακὴ τῆς ἀνοίξεως, τὴν παντιέρα τῆς αἰσιοδοξίας. Εἶναι σὰ νὰ φωνάζουν: «Ἀνθρώποι, ἀφήστε κατὰ μέρος τὴν ἀπαισιοδοξία καὶ τὴν κακοκεφιά ποὺ σᾶς δίνει ὁ ἀσπρομάλτης γέρο—χειμῶνας. Χαρῆτε, γελάστε, τραγουδήστε. Τὰ χιόνια κι' οἱ κατεγίδες γρήγορα θὰ περάσουν γιὰτὶ ἔρχεται ἡ Ἀνοιξη ποὺ θὰ δώση ζωὴ στὴ νεκρομένη φύση κι' οἱ φτερωτοὶ τραγουδισταὶ τῆς, θὰ γεμίσουν τ' αὐτιά σας μὲ τίς γλυκύτερες μελωδίες των».

Ναὶ γρήγορα θάρθη ἡ Ἀνοιξη ἀφοῦ μᾶς τὸ ἀναγγέλει ἕνα μπουκέτο μέσ' τὸ χιόνι. . . .

ΣΟΝΙΑ ΜΟΥΓΛΑΛΗ Ζβ' κλασσικοῦ Γ.Θ.Χ

κέντρον διανοητικῆς ἀναπτύξεως, συμφώνως πρὸς τὰς ἠθικὰς, πατριωτικὰς καὶ ἐκπολιτιστικὰς—ἐν ἐνὶ λόγῳ—γραμμὰς τὰς χαραχθεῖσας, εἰς ἐκάστην χώραν.

Συμφώνως λοιπὸν πρὸς τὴν νομοθεσίαν ἐκάστης χώρας, ἡ ὁποία προνοεῖ διὰ τὸ καλόν, ὁ κινηματογράφος εἶναι ὡς ἐλέχθη ἄριστον μέσον μορφώσεως, —ἀνευ τοῦ ὁποίου ὁ ἄνθρωπος θὰ ἀναπτύσεται κατὰ τὸ πρότυπον τῆς ἰδικῆς του προσωπικότητος— καθὼς καὶ μέσον διαφυλάξεως καὶ ἀναπλάσεως διαφόρων σκηνῶν ἱστορικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς ἀξίας,

Τὸ λευκὸν λοιπὸν πρόπλασμα τοῦ κινηματογράφου, εἶναι ὁ ἱερός τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ἀναπλάσσεται τὸ παρελθόν καὶ προβλέπεται τὸ μέλλον.

ΕΥΑΓΓ. ΑΠ. ΦΥΤΡΑΚΗΣ

ΚΡΗΤΗ = ΚΥΠΡΟΣ

(Διάλογος)

- ΚΡΗΤΗ** Γιατί κτυπιέσαι ἀδελφή καὶ κλαῖς μὲ (τόσο πόνο; δὲν στήρεψαν τὰ μάτια σου, τὰ δάκρυα νὰ χύνης;
- ΚΥΠΡΟΣ** Πὼς νὰ μὴ κλαίω ἢ φτωχιά ποὺ εἶμαι (σκλαβωμένη κάτω ἀπ' τοῦ Ἀγγλου τὸ ζυγὸ εἶμαι (γονατισμένη.
- ΚΡΗΤΗ** Σώπασε ἀδελφοῦλα μου, ὑπομονὴ νὰ (κάνης ἔφθασε πλέον ὁ καιρὸς νὰ βάλῃς τὸ (στεφάνι; στεφάνι ποὺ τὸ πλέκουνε τὰ ἴδια τὰ (παιδιά σου κεῖνα ποὺ ἀγωνίζονται γιὰ τὴν Ἑλευθερίαν σου.
- ΚΥΠΡΟΣ** Κρήτη, σκλάβά ἐκαμεσ καὶ σὺ καὶ (ξέρεις τὴν ἀξία τοῦ ξένου τοῦ κατακτητοῦ καὶ τῆς (Ἑλευθερίας; ξέρεις τί θὰ πῆ ζυγός, τί μοναξιά, τί (ὀρφάνια μακρὰ ἀπὸ τὰ ἀδελφία σου κι' ἀπ' (τὸ πλευρὸ τῆς μάννας.
- ΚΡΗΤΗ** Σώπα Κύπρο! τὰ λόγια σου μὲ συγκινοῦν, φέρουν τὰ περασμένα τὰ χρόνια τοῦ κατακτητοῦ τὰ αἵμα (τοβαμμένα
- ΚΥΠΡΟΣ** Ἐσένα πιά περάσανε κι' ἔχεις Ἑλευθερία (μα σκέψου, Κρήτη, κι' ἐμὲ στὴ μαύρη (δυστυχία.
- ΚΡΗΤΗ** Σὲ σκέπτομαι ἀδελφοῦλα μου καὶ δλ' (ἀναστενάζω κι' ἐγὼ μὲ τ' ἄλλα ἀδελφία σου τῆς (μοναξιάς φωνάζω: Μάννα τὴν Κύπρο θέλομε. Ἡ Κύπρος (εἶναι δική μας εἶναι ἀπὸ τὸ αἷμά μας κι' ἀνήκει (στὴ φυλὴ μας.
- ΚΥΠΡΟΣ** Ποτὲ δὲν θὰ στεγνώσουνε τὰ ἴδικά (μου μάτια ἐκτὸς οἱ ἀλυσσίδες μου νὰ γίνουνε (κομμάτια κι' ἐκτὸς νὰ ἰδῶ τὴ μάννα μας ὅπου (μὲ περιμένει νὰ ἀγκαλιάσῃ στοργικὰ μιὰ κόρη (κρυσμένη μιὰ κόρη ποὺ τὰ μάτια τῆς θὰ λαχταροῦν (ροδὸν θὰ κλαῖνε τ' ἀτίμητο στ' ἀτίμητα ποὺ «Ἐνωσι» (τὸ λένε.

ΙΩΑΝΝΑ ΣΤΙΒΑΝΑΚΗ

Ζ ν. τ. Γυμν. Καστ. Κισ.

Η ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ ΕΝΟΣ ΛΑΟΥ ΕΙΝΑΙ ΒΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΥΗΜΕΡΙΑΣ ΑΥΤΟΥ

Ἡ εὐημερία, ἡ κατάσταση δηλαδή ἐκείνη ἢ προκύπτουσα ἐκ τῆς πλήρους ἰκανοποιήσεως τῶν σωματικῶν καὶ πνευματικῶν ἀναγκῶν τοῦ ἀνθρώπου, ἐκ τῆς ἀνέτου ζωῆς καὶ τῆς κοτὰ τὸ δυνατόν ἀδιαταράκτου υγείας, εἶναι ὁ πρωταρχικὸς σκοπὸς πάσης ἀνθρωπίνης ἐνεργείας.

Ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τῶν πρώτων βημάτων του ἐπὶ τῆς γῆς, εἵπαι πρὸς τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου, ἐπιζητώντας ὁλονὲν μεγαλῦτέραν εὐημερίαν.

Διὰ τὴν ἀπόκτησιν ὁμοῦ τῆς εὐημερίας ἀπαιτοῦνται διάφοροι ὄροι, ὅπως χρήματα, υγεία, κλπ. Ἀλλὰ ὁ ἀπαραίτητος, σπουδαιότατος καὶ ἀναγκαιότατος συντελεστής τῆς εὐημερίας ἐνὸς λαοῦ εἶναι ἡ ὑπαρξίς τῆς ἀνεξαρτησίας του.

Ἄνευ τῆς ἀνεξαρτησίας τίποτε δὲν εἶναι δυνατόν ν' ἀποκτήσῃ ὁ ἄνθρωπος καὶ γενικῶς ἕνας οἰοσδήποτε λαός. Ἡ ἀνεξαρτησία ἐνὸς λαοῦ εἶναι τὸ πολυτιμότερον ἀγαθὸν αὐτοῦ. Κανένα ἄλλο ἀγαθὸν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συγκριθῇ πρὸς τὴν ἀνεξαρτησίαν. Μόνον ὅταν ἕνας λαός εἶναι ἀνεξάρτητος δύναται νὰ προσδεύσῃ, δύναται νὰ εὐημερήσῃ. Πᾶσα σωματικὴ ἢ πνευματικὴ ἐργασία ἀπαιτεῖ ἀνεξαρτησίαν, ἐλευθερίαν. Ὁ ἀνεξάρτητος λαός ὅταν βέβαια κατέχεται, ὑπὸ τῆς σταθερᾶς θελήσεως, δύναται νὰ φθάσῃ εἰς ὑψιστον βαθμὸν προόδου, εἰς ἀπωτέρας σφαιρας πνευματικᾶς, εἰς αἰθρήους καὶ ἰδεώδεις ὀρίζοντας! Δημιουργεῖ δηλ. καὶ ἐπιτυγχάνει ἕνας λαός ἢ εἰδικῶς ἕνας ἄνθρωπος εἰς τὴν ζωὴν του, μόνον ὅταν ἔχῃ ἀνεξαρτησίαν, μόνον ὅταν ἔχῃ ἐλευθερίαν σκέψεως καὶ λόγου. Ἡ δουλεία ἀντιθέτως εἶναι θανατηφόρος, ἐμποδίζουσα κάθε εὐγενῆ προσπάθεια ἀναπύσεως τῶν λαῶν.

Ὁ μὴ ἀνεξάρτητος δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτελέσῃ οὐδὲν ἔργον ἀξίον λόγου, ἀξίον θαυμασμοῦ. Ὁ ὑπόδουλος καὶ ὁ μὴ ἀνεξάρτητος λαός παρουσιάζει μικροτάτην βαθμίδα πολιτισμοῦ, καταλαμβανόμενος ἀπὸ τοὺς μάρους καὶ σκληροὺς πλοκάμους τῆς δυστυχίας καὶ ὀδηγούμενος οὕτω εἰς τὴν καταστροφὴν καὶ τὸν ὄλεθρον. Ἀντιθέτως ἕνας λαός ἀνεξάρτητος δύναται νὰ φθάσῃ εἰς τεράστιον βαθμὸν προόδου, καταλαμβανόμενος ἀπὸ τοὺς εὐεργετικούς πλοκάμους τῆς εὐτυχίας καὶ ὀδηγούμενος οὕτω εἰς τὴν εὐημερίαν, εἰς τὴν πρόοδον,

εἰς τὴν εὐκολίαν.

Ἡ ἀνεξαρτησία, ἡ ἐλευθερία εἶναι ἕνα πολὺ μεγάλο δῶρο τοῦ Θεοῦ πρὸς τὰ ἔθνη γενικῶς καὶ πρὸς τὰ ἄτομα εἰδικῶς, ὅταν δὲ στερεῖται ταύτης ἕνας λαός, εἶναι ὡς νὰ μὴ ἔχῃ τίποτε εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον!!

Ἡ ἀνεξαρτησία εἶναι λοιπὸν ὄρος ἀπαραίτητος τῆς ζωῆς δι' ἕκαστον λαόν, διότι εἶναι ἄνευ ἀξίας ἡ ζωὴ, ὅταν δὲν ἡμπορῇ νὰ τὴν ἀπολαύσῃ κανεὶς ἐλευθέρως. Τὸ σῶμα τὸ ὁποῖον ἐπιζητεῖ τὴν κίνησιν, τὰ πνεῦμα τὸ σκεπτόμενον, ἡ καρδιά ἡ παλλομένη εἰς τί θὰ ἐχρησίμευαν εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἐάν ὄλας αὐτάς τὰς θεῖας δυνάμεις, τὰς ὁποίας ἔδωσεν ὁ Δημιουργός, ἡμπορεῖ νὰ τὰς συντρίβῃ καὶ μηδενίξῃ μίαν ἐξωτερικὴν θέλησιν;

Ἡ ἀνεξαρτησία εἶναι ἡ ζωὴ, ἡ δύναμις, ἡ κίνησις, εἶναι τὸ μόνον μέσον, διὰ τοῦ ὁποῖου ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ φθάσῃ τὸν ὑψηλὸν του προορισμόν, ὁ ὁποῖος εἶναι «δικαιοσύνη πάντων ὑπὲρ πάντων».

Ὅτι λοιπὸν ἡ ἀνεξαρτησία ἐνὸς λαοῦ εἶναι βᾶσις τῆς εὐημερίας του, δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία ἐκ μέρους τινός, ἀλλὰ καὶ ἐάν ὑπάρχῃ, ἐρχεται ἡ ἱστορία καὶ ἡ πείρα, ὡς ἑαρινὸς ἥλιος, ὅστις ἐξαφανίζει αὐτοστιγμὴν τὰς πρωῖνὰς δροσοσταλίδας, νὰ τὴν διαλύσῃ καὶ νὰ τὴν διασκεδάσῃ.

Καὶ ἄς ἀναδράμωμεν πρωτίστως εἰς τὴν μεταγενέστερον ἱστορικὴν πορείαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, τὸ ὁποῖον ἐμφανίζεται ὡς ἡ συνισταμένη τῆς ἀνθρωπίνης προσπάθειας διὰ τὴν ἐπικράτησιν τῆς ἀνεξαρτησίας. Ἀνέκαθεν οἱ ὑπ' αὐτοῦ διεξαγόμενοι ἀγῶνες, εἶναι ἀγῶνες διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν, οἱ ὁποῖοι ἀπετέλεσαν τὸν φωτεινὸν ὀδηγὸν τῆς ἀνθρωπότητος ὀλοκλήρου. Μία μικρὰ δρᾶξ ἀνθρώπων κατάρθρωσεν ἐν μέσῳ ἀλλεπαλλήλων πολυαριθμῶν ἐπιδρομῶν νὰ διατηρήσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς ἐπειδὴ ἐγνώριζε τὴν ἀξίαν της, διδάσκουσα οὕτω ἅπαντας τοὺς λαοὺς ὅτι, ἐάν ἔχῃ γίνῃ κτήμα των τὸ νόημα τῆς ἐλευθερίας, διὰ τὴν ἐκπολιτιστικὴν των ἀνάπτυξιν, πρέπει νὰ μὴ φειδῶνται καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς των ἀκόμη.

Καὶ πράγματι βᾶσι ἐποχαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν διακρίνονται διὰ τὴν ὑπάρχουσαν κατ' αὐτάς ἀνεξαρτησίαν, εἶναι πλήρεις ἀπὸ ἔργα ὑψηλά καὶ μεγάλα ἀξία παρατηρήσεως καὶ θαυμα

σμοῦ. Ἀντιθέτως αἱ ἐποχοὶ κατὰ τὰς ὁποίας δὲν ὑπάρχει ἡ ἀνεξαρτησία, εἶναι μηδαμινὰ καὶ πτωχόταται, ἀπὸ ἔργα τοῦ αἵματος καὶ τοῦ πνεύματος, μικρὰ ἢ μεγάλα. Μάλιστα εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλους μας, ὅτι κατὰ τὰ 400 ἔτη τῆς δουλείας τῆς Μητέρας Ἑλλάδος ἀπὸ τοὺς Τούρκους, ἐπειδὴ δὲν εἶχε αὕτη τὴν ἀνεξαρτησίαν της, ἡ ζωὴ της ἦτο δυστυχησμένη καὶ τρισαθλία καὶ συνεχῶς ὠδηγεῖτο πρὸς τὴν παρακμὴν καὶ τὴν καταστροφὴν. Γνωρίζουσα ὅμως ἡ Ἑλλάς, ὅτι ἄνευ τῆς ἀνεξαρτησίας δὲν δύναται νὰ ἐπιτελέσῃ οὔτε ἔργα θαυμαστά, οὔτε τίποτε ἄλλο ἄξιον λόγου, διὰ τοῦτο ἐσκέφθη νὰ προσπαθῇ σὴν χύνοντας τὸ τίμιον αἷμα τῶν γενναίων παιδίων της, ν' ἀνακτήσῃ ταύτην. Καὶ οὕτω σκεφθεῖσα, κατῶρθωσε τὸν σκοπὸν της, ὁ ὁποῖος ἦτο εὐγενικός καὶ μέγας. Ἀνεξάρτητη δὲ κατόπιν, ἤρχισεν πάλιν τὴν παλαιὰν της ἀκμὴν, ἐκτελέσασα τεράστια ἔργα προόδου.

Ἄλλὰ μήπως καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἀγῶνες τῆς Ἑλλάδος, δὲν εἶναι ἀγῶνες διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν της ὅπως τοῦ 1912 καὶ 1913, τοῦ 1940 καὶ τόσοι ἄλλοι. Μήπως δὲ ἀκόμα καὶ ὁ σημερινὸς ἀγὼν τῆς Κύπρου, δὲν εἶναι ἀγὼν διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν της, ἄνευ τῆς ὁποίας, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εὐημερήσῃ ἡ ἑμορφὴ κόρη τῆς Ἑλλάδος.

Ἀναμφισβητήτως λοιπὸν παραδεχόμενοι τὴν ἀλήθειαν τοῦ θέματός μας, ὅς εἴμεθα πάντοτε ἐξωπλισμένοι ἠθικῶς καὶ στρατιωτικῶς, διὰ νὰ μὴ ἀφήσωμεν κανένα βάρβαρο πόδι ἐχθροῦ νὰ μολύνη τὴν πατρίδα μας, καὶ διὰ νὰ κατορθώσωμεν τοῦτο ὅς ἀνεγειρώμεν τὸν σεπτὸν τῆς ἐθνικῆς ὁμονοίας νόον, διότι, ἂν θέλωμε νὰ ὀσώμεν τὴν Ἑλλάδα, πρέπει ὄχι μόνον ὁ βραχίων νὰ εἶναι ὀπλισμένος δι' ἀμφιστόμου ξίφους, ἀλλὰ καὶ ἡ ψυχὴ δι' ἱερᾶς Ἑλληνικῆς ὁμονοίας, τοῦτο δὲ τὸ δεῦτερον ὄπλον εἶναι ἐξ ἴσου ἀμφίστομον, εὐεργετικὸν δι' ἡμᾶς καὶ ἐπίφοβον διὰ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν.

ΙΩΑΝ. Ν. ΕΡΓΑΖΑΚΗΣ

Ἡ' τάξ. Γυμν. Καστ. Πεδ.

ἘΛΛΗΝΙΚΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ἘΠΙΤΑΦΙΟΥ «ΑΜΑΘΕΙΑ ΜΕΝ ΘΡΑΣΟΣ, ΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΕ ὈΚΝΟΝ ΦΕΡΕΙ.»

«Περικλέους ἐπιτάφιος κεφ. 40»

Εἰς τὸ συμπεπυκνωμένον ὑψηλῶν Ἰδεῶν καὶ διδασμάτων ἐπιτάφιον τοῦ Περικλέους ἀναφέρεται καὶ τὸ ὅτι ἡ ἀμάθεια, ὁ μὴ καλὸς ὑπολογισμὸς τοῦ τί ἀπαιτεῖ ἓνα ἄτομον ἢ ἓνα σύνολον ἀνθρώπων ὠδηγεῖ πολλάκις εἰς παραλόγους ἐνεργείας καὶ θρασεῖας πράξεις, αἱ ὁποῖαι οὔτε τὰς καλὰς σχέσεις τῶν ἀτόμων προάγουσιν οὔτε τὴν πρόοδον ὁμάδος ἀνθρώπων ἐξασφαλίζουν.

Ὅταν ἐπιδιώκωμεν ἓνα ἔργον ἀνώτερον τῶν δυνάμεών μας χωρὶς νὰ ἔχωμεν ἀναλόγους δυνάμεις καὶ ἱκανότητας καὶ θρασεῖς θὰ ἀποβῶμεν πρὸς τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους καὶ ἡμεῖς δὲν θὰ αἰσθανώμεθα τὴν χαρὰν ὅτι ἐπιτελοῦμεν τι ἀνάλογον μετὰ τὰς πνευματικὰς καὶ σωματικὰς μας ἱκανότητας.

Τὸ ἀλόγιστον θάρρος εἶναι τὸ θράσος μιὰ κακὴ τάσις ὀρισμένων ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι δὲν σταθμίζουν καλῶς τὰς ἐνεργείας τῶν καὶ οὕτω ἀποτελοῦν ἔμπόδιον εἰς τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἐξέλιξιν καὶ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς προαγωγῆς τῶν ἐθνικῶν ζητημάτων. Ὅταν ὁ ὄκνος προέρχεται ἀπὸ τὴν γνώσιν φυσικὰ εἶναι δικαιολογημένος. Ἐν τούτοις ἡ καθυστέρησις ἐκ τῶν γενομένων ὑπολογισμῶν πρὸς δρᾶσιν δὲν πρέπει νὰ εἶναι πολὺ μεγάλη καὶ πρέπει πάντοτε νὰ προλαμβάνῃ τυχόν ἐπερχόμενα κακὰ ἐκ τῆς μεγάλης καθυστερῆσεως, διότι ὑπερβολικὴ λεπτολόγησις καὶ σχολαστικότης καταντᾷ μοιρολατρεῖα καὶ τελμᾶ τωσις τῆς σκέψεως καὶ τῆς δράσεως.

Ἔρχεται εἰς κάποιαν σχέσιν μετ' ἕτερον ἀρχαῖον διδάγμα, μετὰ τὸ «σπεῦδε βραδέως» τὸ ὁποῖον καὶ τοῦτο παρέχει μεγίστης ἀξίας κύρος.

Ἐπομένως εἰς ὅλας τοὺς ἐπιδιώξεις ἕκαστος ἀνθρώπος ἐφ' ὅσον θέλει νὰ εὐσταθοῦν αἱ ἐνέργειαι του καὶ νὰ ἐντάσῃ τὸν ἑαυτὸν ἢ ἓνα σύνολον ἀνθρώπων εἰς τὴν ἀρμόζουσαν θέσιν ἐν τῇ ἐξελισσομένῃ κοινωνίᾳ, ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ συμβουλευέται τὴν γνώσιν ἢ ὁποῖα ἀπορρέει ἀπὸ τὸ ἀνωτέρω γνωμικὸν «ἀμάθεια μὲν θράσος, λογισμὸς δὲ ὄκνον φέρει».

ΘΕΟΔΩΡΟΓΛΑΚΗΣ ΣΤΥΛ.

Ἡ' Γυμν. Καστ. Κισάμου.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

Η ΚΥΠΡΟΣ

ΝΙΚΗΣΕΣ !!

ΒΡΑΔΥΝΟ

"Ήτανε βράδυ άξέχαστο
δροσάτο μυρωμένο
που βρέθηκα να κάθωμαι
σε βράχο μαγεμένο.

Μά ξάφνου μες την σιγαλιά
που ήταν άπλωμένη
είδα κοπέλα λυγερή
να κάθεται θλιμμένη.

Την κύτταξα ώρα πολλή
και τότε μόνο είδα
τά χέρια της να σέρνουνε
κομμάτια άπ' άλυσίδα.

Κύπρο με λένε, φώναξε.
Μάννά χω την Έλλάδα
αύτην που σκόρπισε παντού
της λευτεριάς τη δάδα.

Τώρα θλιμμένη έρχομαι
έλεος να ζητήσω
κάποια ήμερα και εγώ
ελεύθερη να ζήσω
ΤΣΙΡ-ΚΑΚΗ ΝΙΤΣΑ
Δ' Τάξις Έμπορ. Σχολ. Έραπ.

ΣΑΤΥΡΙΚΟ

Η ΧΗΜΕΙΑ

Χίλιες φορές στόχω πει
μά ξανά σου το λέω
ή ζωή μου είσαι σύ
κι' άς με κάνεις να... κλαίω...

Δέν μπορώ να περάσω
μακρυά σου ούτε στιγμή,
κι' άς με πικραίνεις σύ
χωρίς... άφορμή.

Σάν διαβάζω έσένα
κάθε μου πίκρα... ξεχνώ,
διαρκώς διασκεδάζω
και ευχάριστα περνώ...

Απ' όλα τα μαθήματα
Χημεία ξεχωρίζεις,
τους πιο καλύτερους βαθμούς
έσού μου τους χαρίζεις...

Γιαυτό και εγώ πάρα πολύ
Χημεία... σ' αγαπάω,
και πάντοτε στο πλάϊ μου
να σ' έχω θά... ζητάω...

ΠΟΛΥΜΝΙΑ ΧΡΙΣΤΟΥΛΑΚΗ
Η'. Πρακτικού Γ.Θ.Χ.

Νίκησες, τον έχθρό σου πάνω
στά χιονισμένα τά βουνά ;
σε πήρε ή φήμη σένα άπάνω
στά βελουδένια της πτερά !

Νίκησες, σ' άμιλλας άγώνα
πούχε άνώτερο σκοπό ;
Στεφάνι με χρυση κορώνα
σ' άνήκει έσένα ευώδιαστό ;

Νίκησες, το ΕΓΩ σου π' όλο
σε έκτυπουσε σε όρμή ;
Ώ, εις σε άνήκουν μόνο
οί αιθέρες και οι Ούρανοι !

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΑΘΙΟΥΔΑΚΗΣ
Η'. Γυμνασίου Παλαιοχώρας.

«ΑΛΓΕΒΡΑ»

Την "Αλγεβρα όταν διαβάζω
κάθε πόνο μου ξεχνώ
διαρκώς διασκεδάζω
και ευχάριστα περνώ

Είναι μάθημα σπουδαίο
και το λέω μ' αξιώσεις
μά θά ήταν πιο ώραίο
άν του λείπαν οι έξιτώσεις.

Είναι μάθημα σπουδαίο
φρόνιμο διδακτικό
μά έν τούτοις είναι βάρος
για την Ζ' κλασσικό.

ΤΙΤΙΚΑ ΧΡΟΝΑΚΗ
Ζ' Κλασσ. Γ.Θ.Χ.

ΤΟ ΟΡΦΑΝΟ

Ευπόλητο και ρυπαρό
στό γύρισμα του χρόνου
πάλλεται μες στην συμφορά
στην θύελλα του πόνου.

Μες στο σκοτάδι το πυκνό
νάτο π' άργοσαλεύει
είναι της μοίρας τ' όρφανό
π' άγωνιά και κλαίει.

ΚΑΝΤΖΙΛΑΚΗ ΜΑΡ.
Τάξ. Η' Γυμν. Καστ. Πεδ.

Τ' άστρα φωτούν τον ούρανό,
κι' όλο θαμπώνει το βουνό,
βαθεία κοιμάται ή στάνη.

Κάτι γροικιέται μακρυνό,
κάτι μου λέει το βραδυνο
πού...ό νοūs μου δέν το φτάνει.

ΜΙΧΑΗΛ ΦΑΛΑΓΚΑΡ-ΚΙΣ
Τάξις Ε' Β' Γ.Α.Χ.

ΤΟ ΧΩΡΙΟ

Πάν' άπ' του βουνού τη ράχη
άγναντεύει το χωριό
κι' άπ' την κρύα του βρυσούλα
τρέχει δροσερό νερό.

Το πρωί που ό ήλιος βγαίνει
άπό τις ψηλές κορφές
πρωτοστέλνει τά φιλιά του
στών σπιτιών του τις σκοπιές.

ΦΡΑΓΚΙΑΔΑΚΗΣ ΕΜΜ.
Στ' Γυμν. Σητείας

ΚΡΗΤΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΑΛΕΞ. Κ. ΔΡΟΥΔΑΚΗ

ΤΟ ΝΙΚΟΛΙΟ

Το ποιό ευθυμο λαογραφικό
Κρητικό βιβλίο
Πωλείται άπό τον συγγραφέα
(Χ' Μιχ. Γιάνναρη 54)
Πρός 6 δραχ.

ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ

Ὁ φημισμένος ἀθλητὴς καὶ ὡς ἀγωνιζόταν γιὰ τὸ ἔπαθλο τοῦ δρόμου κι' ἔτρεχε μ' ὄλη του τὴ δύναμη, ξαφνικὰ πάτησε μιὰ φλούδα πορτοκαλιοῦ. Ὅμως δὲν ἔχασε τὴν ψυχραιμία του. Σηκώθηκε καὶ, ἂν καὶ μὲ ματωμένο πρόσωπο, συνέχισε μὲ πιότερη δύναμη τὸ ἀγώνισμά του κι' ἔφτασε πρῶτος. Ζητωκραυγὲς καὶ χειροκροτήματα ἐπιβεβαίωσαν τὸ ἀθλημα καὶ στὸ τέλος πῆρε τὸ βραβεῖο τοῦ νικητῆ. Καί, σὺ φίλε μου, ἔας ἀθλητὴς εἶσαι στὸ δύσκολο ἀγώνισμα τῆς ζωῆς. Τρέχεις ἀδιέκοπτα, γιὰ νὰ φθάσης στὸ τέλος καὶ νὰ νικήσης. Προχωρεῖς μὲ ἀστοραποβόλο ταχύτητα καὶ προκαλεῖς τὸ θύνασμα. Μὰ ξαφνικὰ στὴ μέση τοῦ δρόμου ἦ καὶ στὸ τέλος, ποὺ δὲν ἀπαιτοῦνται παρὰ λίγα βήματα πέφτεις, αἱ ἀπὸ ἓνα παραμικρὸ ἐμπόδιο βρισκεσαι κατὰ γῆς σιμόρφυτος. Ὁ ἀρχαῖος ἐχθρὸς, ὁ Διάβολος, ἔσριξε μπρὸς στὰ βήματά σου καὶ τὴν πορτοκαλόφλουδα τῆς ἁμαρτίας, γλίστηρες κι' ἔπεσε. Τί θὰ κάμης τότε; Θὰ μείνης σύντριμμα; Ὁχι! Σήκω, πάρε μιὰ δυνατὴ ἀναπνοὴ προσευχῆς. Ὀπλίσου μὲ ἰσχυρὴ πίστη καὶ τράβα τὸν δρόμον σου. Οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἅγιοι κατὰ τὴν μεγάλη ἡμέρα θὰ χαροῦν γιὰ τὴ νίκη σου. Ὁ Μέγας ἀθλοθέτης θὰ σέ σιεφανώσῃ μὲ τὸν ἀμαράντινον στέφανον.

ΒΟΥΡΒΑΧΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

Στ' Β. Γ. Χανίων

ΕΦΘΑΣΕ Η ΩΡΑ

Ἄγγλοι, πάει ὁ καιρὸς ἐπέφτασε, ἦλθε ἡ ὥρα κείνη ποὺ τόσο καρτερούσαμε δική μας γιὰ νὰ γίνη, ἢ ἀδελφοῦλα Κύπρος μας

Τελειώσανε τὰ ψέματα, εἶναι πραγματικότης, θὰ πάω πάλι ἢ Ἑλλάς, τὸ σπλάγχο τὸ δικό της, [ἂπ' τὰ σκληρὰ τὰ χέρια σας

Ἡ φλόγα τῆς ἐλευθεριᾶς ἐφούντωσε θεριεύει, δάσος πυκνὸ καὶ ἄγριο νὰ ἀπλωθῇ γυρεύει [κι' αὐτὸ τὸ δάσος εἶστε σεῖς

Τὸ βοῆκε, ξεπετάχτηκε, τὰ πάντα τώρα καίει, καὶ μὲς τοὺς μαύρους τοὺς καπνοὺς ἓνα τραγοῦδι λέει, [σὺν νᾶχη μουσικοῦ φωνῆ

Πέρασε πλέον ὁ καιρὸς π' ἦταν ἡ Κύπρος, σκλάβοι, τώρα θὲ νᾶχη ἀδελφε, θὲ νᾶχη καὶ μιὰ μάνα [τὴν εὐμορφὴ Ἑλλάδα.

ΛΙΟΝΑΚΗΣ ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ

Τάξις Ζ'

Ἰδιωτικοῦ Γυμνασίου Ἀλικιανοῦ

Βαθὺ σκοτάδι ἐπικρατεῖ μεσ' τὸ κελὶ τοῦ πόνου ὅπου κλεισμένος θρίσκειται, δέσμιος ὁ Σωκράτης καὶ μιὰ ἀδίκη ἀπόφαση δικαστηρίου μόνον σκληρὰ ἀκούει μιὰ καρδιά τώρα στὰ γηρατεῖά της.

Στὴν πενιχρὰ τὴν κλίνη του κοιμάται μ' ἡρεμία ὁ γέροντας π' ἐδίδασκε πάντοτε τὴ ἀλήθεια καὶ τὴ ψὶς συνειδήσεως δὲν μένει πιὰ καμμία γιὰ νὰ σπαράξῃ ἀπονα τὰ γηρασμένα στήθεα.

Ἐάφνου ἢ πόρτα τοῦ κελιοῦ ἀνοίγεται καὶ μπαίνει εἰς μαθητὴς κινούμενος ἀπὸ θερμὴ ὄγασση νὰ πείσῃ τὸν διδάσκαλο νὰ φύγῃ ἐπιμένει γιὰτι ἴσως ἐλησμόνησε ὅτι εἶναι ὁ Σωκράτης.

Ὅτι εἶναι αὐτὸς ποὺ ἐδίδαξε πῶς ὑπεράνω ὄλων καὶ τῆς μητρὸς καὶ τοῦ πατρὸς θρίσκειται ἢ πατρίδα ὅτι εἶναι αὐτὸς π' ἐδίδαξε ὑπομονὴ στὸν Νόμο, τέτοια ὑψηλὰ διδάγματα μόνο σ' ἐκείνον ἤδρα.

Ὅσο καὶ ἂν ἐπέμενε νὰ πείσῃ τὸν Σωκράτη τίποτα δὲν κατώρθωσε τοῦ Κρίτωνος ἢ ἐλπίδα δειλὰ δειλὰ ποὺ ἐφώτιζε τοῦ πόνου του τὰ πλάτη ἔσθινε μπρὸς στὸ ἰδανικὸ ποὺ λέγεται Πατρίδα

Ἡ μοιραία μέρα ἐφθασε θορακὰ πολὺ θλιμένη ὁ ἥλιος δὲν ἐφάνηκε κι' ἢ πλάσις ὄλη κλαίει γιὰτι μιὰ τέτοια ἀγνή ψυχὴ θὰ πάη ἔτσι χαμένη κι' ἢ τιμωρὶα ἓνα κορμὶ θὰ βρῆ χωρὶς νὰ φταίη.

Καὶ τ' ἄσ' ὁ μας ποὺ ἐφώτιζε τὸν κόσμον τώρα πάει ἔλιωσε καὶ ἐχάθηκε σὺν τὸ μικρὸ κερὶ κι' ἢ ἀνθρωπότης σῦτε στιγμὴ δὲν παύει νὰ μιλάη γιὰ τὴν καρδιά ποὺ ἔπαυσε στὸ μῖσο, νὰ ποηῆ.

Καὶ ἔσθινε Σωκράτη μας σὺν τὸ ἀγνὸ λουλούδι τὰ θεῖα σου διδάγματα θὰ μένουں χαραγμένα κι' ἢ ἀνθρωπότης πάντοτε καὶ σὲ γλυκὸ τραγοῦδι θὲ νὰ ὑμεῖν τὰ ἔργα σου καὶ θὰ δοξάζῃ ἐσένα.

ΜΑΙΡΗ ΧΑΝΙΩΤΑΚΗ

Τάξις Ζ.

Γυμνάσιον Ἱερσπέτρας

ΕΥΥΥΜΙΑ

Στὸ διάστημα μιᾶς θεομηνίας μιὰ γυναίκα ἦτο τόσον ταραγμένη, ὥστε δὲν μπορούσε νὰ κλείσῃ μάτι. Ὁ σύζυγός της ἀπεναντίας κοιμόταν βαθύτατα σὺν νὰ μὴ συνέβαινε τίποτα.

Ἡ γυναίκα τὸν ξύπνησε καὶ τοῦ εἶπε: Τὸ σπῖτι κουνιέται σὺν νὰ εἶναι ἔτοιμο νὰ γρεμιστῇ.

Ἄφησέ με νὰ κοιμηθῶ εἶπε αὐτὸς. Δὲν εἶναι δικό μας τὸ σπῖτι τὸ νοικιάζουμε.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΛΥΣΙΝ

Α) ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗΣ

177) Οι λιμένες Σούδας και Ρεθύμνης απέχουν 39 μίλια. Την 8ην ὥραν και 15 λεπτά π. μ αναχωρεί ἐκ τῆς Σούδας πλοῖον ταχύτητος 16 κόμβων με κατεθυσιν τὸν λιμένα Ρεθύμνης. Την αὐτὴν στιγμήν ἐκ τοῦ λιμένος τῆς Ρεθύμνης ἀνεχώρησε με προορισμὸν τὸν λιμένα Σούδας πλοῖον ταχύτητος 20 κόμβων. Ποῖαν ὥραν συνηγήθησαν και εἰς ποῖαν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ λιμένος Σούδας.

Μανωλικῆς Στέφανος
Β' Γ. Α. Χ.

178) Οἱ κρουνοὶ α και β ρέοντες ὁμοῦ πληροῦν μίαν δεξαμενὴν εἰς 2 ὥρας και 24 λεπτά. Οἱ κρουνοὶ α και γ πληροῦν αὐτὴν εἰς 3 ὥρας, οἱ δὲ β και γ εἰς 4 ὥρας. Νὰ εὑρεθῇ εἰς πόσας ὥρας ἕκαστος πληροῖ αὐτὴν.

Παπαδομανωλικῆς Ἄρτεμ.
Δ' Α. Γ. Α. Χ.

179) Συρμὸς μήκους 50 μέτρων εἶναι ταχύτερος ἄλλου μήκους 100 μέτρων. Οἱ δύο συρμοὶ κινουῦνται ἐπὶ παραλλήλων γραμμῶν. Ὅταν κινουῦνται ἀντιθέτως ἀντιπαρέρχονται πλήρως ὁ εἰς τὸν ἄλλον εἰς 15 δευτερόλεπτα. Ὅταν δὲ κινουῦνται ὁμοίως εἰς 135 δευτερόλεπτα. Νὰ εὑρεθοῦν αἱ ταχύτητες τῶν συρμῶν εἰς χιλιόμετρα ἀνὰ ὥραν.

Χειλαδῆς Γεώργιος

180) Ἐπὶ περιφερείας κινουῦνται ὁμοίως τὰ κινητὰ α και β. Τὸ α εἶναι ταχύτερον τοῦ β. Συναντῶνται δὲ αὐτὰ κάθε 12 λεπτά. Κινητὸν γ κινεῖται ἀντιθέτως πρὸς τὰ α και β, και συναντᾶται με τὸ α κάθε 2 λεπτά. Νὰ εὑρεθῇ κάθε πόσα λεπτά συναντᾶται με τὸ β.

Γεωργακῆς Ἐυμ.
Ζ' Πρακτικοῦ.

181) Δύο κρουνοὶ με τομάς 2 τετραγωνικῶν ἑκατοστῶν ὁ εἰς και 3 τετρ. ἑκατοστῶν ὁ ἄλλος. ρέοντες ὁμοῦ πληροῦν δεξαμενὴν εἰς 2 ὥρας ἕκαστος πληροῖ αὐτὴν. Νὰ εὑρεθῇ εἰς πόσας ὥρας.

Βλαζῆς Πύλος
Ε' Γυμν. Βάμου.

Β) ΑΛΓΕΒΡΑΣ

(α' Κατηγορίας)

182) Δείξαιτε ὅτι ἡ παράστασις $\Phi(x) = 40x^5 + 34x^4 - 95x^3 + 5x^2 + 20x - 4 = 0$ ἔχει πέντε ρίζας αἰτινες εἶναι οἱ ἀντιστροφοὶ πέντε ἀριθμῶν οἷτινες ἀποτελοῦν ἀριθμητικὴν πρόδον.

Ναπαδομανωλικῆς Γεωργ.
Ηβ' Πρακτικοῦ.

183) Δίδεται ἡ ἐξίσωσις $x^2 - (\lambda - 1)x + 6\lambda^2 - 2\lambda - 3 = 0$ και ζητεῖται διὰ ποῖς ἀν τιμὴν τοῦ λ θὰ ἔχωμεν, α) ρίζας β) ἀντιστροφούς γ) ἔχουσας γινόμενου -1 δ) ἀντιθέτους.

Τζουστακῆς Γεώργιος
Ηβ' Πρακτ.

184) Δίδονται αἱ ἐξισώσεις $x^2 + (6 - 3\gamma)x + 6\gamma = 0$ (1) $x^2 + (6 - 5\gamma)x + 4\gamma^2 = 0$ (2) και ζητεῖται νὰ δειχθῇ ὅτι ἀν μία τούτων ἔχει ρίζας ἴσας και ἡ ἄλλη θὰ ἔχη ὁμοίως ρίζας ἴσας!

Χειλαδῆς Γεώργιος

185) Δίδεται τὸ τριώνυμον $x^2 + (\lambda - \kappa)x + 2\lambda - 3\kappa$ με ρίζας χ_1, χ_2 . Ἐάν τὰ κ, λ εἶναι τοιαῦτα ὥστε $(\kappa^2 - \lambda^2)(\kappa^2 - \lambda^2) = \kappa - \lambda$ (κ διάφορον τοῦ λ) προσέτι δὲ τὸ δοθὲν τριώνυμον νὰ ἔχη ρίζας ἴσας προσδιορίσαι τὰ κ, λ και τὰς ρίζας τοῦ τριωνύμου.

Παπκμ. Γεωργ.

(β' κατηγορίας)

186) Νὰ ἀπλοποιηθῇ ἡ παράστασις $A = \frac{(a+b)(a+\gamma)}{(a+(\beta+\gamma))^2}$ ὅταν $a^2 = \beta^2 + \gamma^2$

Χατζιδάκης Νικόλαος
Ζ' Γυμνασ. Βάμου

187) Ἐάν $a^2 + \beta^2 = 7\alpha\beta$ νὰ δειχθῇ ὅτι: $\log \frac{a+\beta}{3} = \frac{1}{2} (\log a + \log \beta)$

Πολάκης Μάρκος
Η' Γυμν. Βάμου

188) Ἐάν παρεμβάλωμεν τὸ 2 μεταξὺ τοῦ ψηφίου τῶν δεκάδων και τοῦ ψηφίου τῶν μονάδων ἐνὸς ἀριθμοῦ τότε τὸ ἄθροισμα τῶν δύο ἀριθμῶν εἶναι 910. Ἐάν διαιρέσωμεν τὸν δευτερον διὰ τοῦ ζητουμένου εὐρισκομεν πηλίκον 9 και ὑπόλοιπον 60. Νὰ εὑρεθῇ ὁ ἀριθμὸς.

189) Δύο κινητὰ ἀναχωροῦν ταυτοχρόνως ἐκ δύο πόλεων Α και Β και διεσθύνονται πρὸς συνάντησίν των. Ἡ ταχύτης τοῦ πρώτου ἔχει λόγον 3 πρὸς 2 πρὸς τὴν ταχύτητα τοῦ δευτέρου. Ἐάν ἡ ἀπόστασις τῶν δύο πόλεων εἶναι 512 χιλιόμετρα ἡ δὲ διασταύρωσις ἔγινε μετὰ 8 ὥρας, νὰ εὑρεθοῦν αἱ ταχύτητες αὐτῶν.

Γραμματικῆς Γεώργιος
Ζ' Γυμν. Ἀγίου Νικολάου

190) Τὸ δοχεῖον Α περιέχει 176 ὀκ. οἴνου και τὸ δοχεῖον Β 324. Αἱ ποσότητες αὐτῶν διαφέρουν. Ἐξάγωμεν συγχρόνως τὴν αὐτὴν ποσότητα και ἐκ τῶν δύο και εἴπιτομε τὴν ἐξαχθεῖσαν ἐκ τοῦ Α εἰς τὸ Β και τὴν ἐξαχθεῖσαν ἐκ τοῦ Β εἰς τὸ Α. Ποῖαν ποσότητα δέον νὰ ἐξάγωμεν ἵνα αἱ νέα σχηματιζόμενα ποσότητες εἶναι αἱ αὐταί;

Γεωργακῆς Μιχαήλ
Ζα' Πρακτικοῦ.

Γ) ΓΕΩΜΕΤΡΙΑΣ

(α' κατηγορίας)

191) Δίδεται ἕνα εὐθύγραμμον τμήμα ΑΒ, τοῦ ὁποῖου τὰ ἄκρα Α και Β κεῖνται ἐπὶ τῶν ἐδρῶν Π και Ρ μιᾶς διέδρου γωνίας (Γ, Ρ). Νὰ ἀποδειχθῇ; ὅτι ἐάν αἱ ἀποστάσεις τῶν Α και Β ἀπὸ τὰ ἐπίπεδα Ρ και Π εἶναι ἴσας, τὸ ἄθροισμα τῶν ἀποστάσεων τυχόντος σημείου Μ τοῦ ΒΒ ἀπὸ τὰ ἐπίπεδα Π και Ρ εἶναι σταθερόν.

Τζουστακῆς Γεώργ.
Ηβ Πρακτ. ΒΓΑΧ

192) Ἐπὶ τῆς ἔγγεωρ. περιφερείας εἰς τρίγωνον ΑΒΓ ὀρίζομεν τὸ σημεῖον Ε, διαμετρικῶς ἀπέναντι τοῦ Δ, σημείου ἐπαφῆς τῆς περιφερείας με τὴν ΒΓ. Νὰ δειχθῇ ὅτι ἡ ΑΕ τέμνει τὴν ΑΓ εἰς τὸ Δ', σημεῖον ἐπαφῆς τῆς με τὴν παρεγγρ. περιφέρειαν τοῦ ΑΒΓ, ἀντίστοιχον τῆς ΒΓ.

Ναπαδομανωλικῆς Γεώργ.
Ηβ Πρακτ.

193) Ἀπὸ τυχόν σημείου Α μιᾶς περιφερείας, Ὁ φέρομεν μίαν χορδὴν ΑΒ και ἐκατέρωθεν αὐτῆς τὰς χορδὰς ΑΓ, ΑΔ οὔτως ὥστε γων. ΓΑΒ=γων ΒΑΔ. Ἀπὸ ἕνα δεύτερον σημείου Α', τῆς αὐτῆς περιφερείας φέρομεν τὰς χορδὰς Α' Β, Α' Γ, Α' Δ, παραλλήλους πρὸς τὰς ΑΒ, ΑΓ, ΑΔ ἀντιστοίχως. Νὰ ἀποδει-

χθῇ ὅτι $\frac{ΑΓ' \cdot ΑΔ}{Α_1 Γ_1 \cdot Α_1 Δ_1} = \frac{ΑΒ}{Α_1 Β_1}$
(Θεώρημα τοῦ Maclaurin)

Παπκμ. Γεώργ.

194) Δίδεται τὸ ὀρθογώνιον τρίγωνον ΑΒΓ. Ἀπὸ τὴν κορυφὴν Α τῆς ὀρθῆς γωνίας φέρομεν τὸ ὕψος ΑΔ ἐπὶ τὴν ὑποτείευσαν. Ἀπὸ τὸ Δ φέρομεν τὰς καθέτους ΔΕ και ΔΖ ἐπὶ τὰς ΑΒ και ΑΓ ἀντιστοίχως, ἀπὸ τὰ Ε και Ζ φέρομεν τὰς καθέτους ΕΗ και ΖΘ ἐπὶ τὴν ΒΓ. Νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι:

$$\frac{ΒΗ}{ΓΘ} = \frac{ΑΒ}{ΑΓ}$$

Χειλαδῆς Γεώργ.
(β' κατηγορίας)

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ

195) Νά κατασκευασθῆ τρίγωνον ἐκ μιᾶς τῶν διχοτόμων καὶ τὸ κέντρον τῆς περιγεγραμμένης περιφέρειας.

196) Νά κατασκευασθῆ τρίγωνον ἐκ τοῦ εὐθ. τμήματος τοῦ κείται ἢ μιᾶ πλευρᾶ AB, τὸ ὀρθόκεντρον 4, καὶ τὸ μέσο μιᾶς ἄλλης πλευρᾶς νὸ Δ.

Παπαδόκης Στυλ.
Ζβ Πρακτ.

197) Δίδεται κύκλος O καὶ ἡ διάμετρος αὐτοῦ AB διὰ τοῦ A ἄγεται τὸ χοῦσα χορδὴ AG καὶ στὸ Γ ἐφαπτομένη ἐκ δὲ τοῦ O φέρω παράλληλον τῆς AG τέμνοισα τὴν ἐφαπτομένην εἰς τὸ H. Νά δειχθῆ ὅτι ἡ HB εἶναι ἐφαπτομένη τῆς περιφέρειας.

198) Ἐκ τοῦ κέντρου κύκλου O περιγεγραμμένου περὶ τὸ τρίγωνον ABΓ ἄγεται ἡ OE παράλληλος πρὸς τὴν AB συναντοῦσα τὴν AG εἰς τὸ E ἡ κάθετος ἥτις ἄγεται ἐκ τοῦ κέντρου O ἐπὶ τὴν AB συναντᾷ τὴν κάθετον ἐπὶ τὴν AG τὴν ἐκ τοῦ A ἀγομένου εἰς τὸ Z

δείξατε ὅτι EZBG

Ἀνδρουλακῆς Μᾶρκος
Ζ' Πρακτικοῦ

199) Εἰς κύκλον κέντρου K εἶναι ἐγγεγραμμένον τρίγωνον ABΓ. Ἄγο' μεν τὴν διάμετρον AKΔ καὶ ἐνώνομεν τὸ Δ μετὸ ὀρθόκεντρον Θ τοῦ τριγώνου. Νά ἀποδειχθῆ ὅτι ἡ ΔΘ διέρχεται διὰ τοῦ μέσου τῆς BΓ.

Γραμματικῆς Γεώργιος
Γυμν. Ἁγίου Νικολάου.

Δ) ΤΡΙΓΩΝΟΜΕΤΡΙΑ

(α' κατηγορίας)

200) Νά εὐρεθῆ ἡ συνθήκη ἵνα αἱ δύο ἐξισώσεις

$$\alpha' \mu\chi' \beta' \sigma\upsilon\nu\chi = \gamma$$

$$\acute{\alpha}\eta\eta\mu\chi\acute{\iota}\beta\sigma\upsilon\nu\chi = \gamma'$$

ἐπαληθεύωνται διὰ τῆς αὐτῆς τιμῆς τοῦ τόξου χ, μετὰ ἄλλα λόγια νά ἀπαιθῆ τὸ χ μετοξὺ τῶν δύο τούτων ἐξισώσεων.

Παπαδομανωλάκης Γεώργ.
Ηβ' Πρακτ.

201) Νά λυθῆ τὸ σύστημα

$$X^2 + \psi^2 + \omega^2 = 1$$

X σ\upsilon\nu\alpha \sigma\upsilon\nu\beta + \psi \sigma\upsilon\nu\alpha \eta\mu\beta + \omega\eta\mu\alpha = 0
X σ\upsilon\nu\alpha. α. α\upsilon\nu\gamma + \psi \sigma\upsilon\nu\alpha \eta\mu\gamma + \omega\eta\mu\alpha = 0

Εἰς τὸ ὁποῖον τὰ α, β, γ παριστοῦν τρεῖς δεδεμέναις γωνίας περιχομένης μεταξὺ 0° καὶ 360°. Νά ὀρισθῆ ποίας τιμᾶς πρέπει νά δώσωμεν εἰς τὰ ἐφα, ἐφβ, ἐφγ, ἵνα αἱ προηγούμεναι ἐξισώσεις ἔχουν λύσιν ἕνα σύστημα τιμῶν τῶν χ, ψ, ω ἴσων μεταξὺ των ὑποθέ-

τοντες ἐπὶ πλέον ὅτι αἱ γωνίαι α, β, γ, 1° εἰς τὴν περιοχὴν τῆς θερμ. τῶν 100°

ἐπαληθεύουν τὴν σέσιν ἐφα = ημ $\frac{\beta-\gamma}{2}$

Παπαμ. Γεώργ.

202) Νά εὐρεθῆ ἡ τιμὴ ἐφ $\frac{X}{2}$ ἐκ

τῆς ἐξισώσεως:

$$\frac{\epsilon\phi^2 \alpha}{\epsilon\phi^2 \beta} = \frac{\sigma\upsilon\nu\beta}{\sigma\upsilon\nu\alpha} \cdot \frac{\sigma\upsilon\nu\chi = \sigma\upsilon\nu\alpha}{\sigma\upsilon\nu\chi - \sigma\upsilon\nu\beta}$$

Διαπάκης Ἀντών.

Ηα' Πρακτ.

203) Ἐὰν εἰς τρίγωνον ABΓ εἶναι ημ² A = ημ² B + ημ² Γ τότε τὸ τρίγωνον εἶναι ὀρθογώνιον.

Τσιναράκης Ἰωάν.

Ηβ' Πρακτ.

(β' κατηγορίας)

204) Νά λυθῆ τὸ κάτωθι τριγωνομ. σύστημα:

$$\chi + \psi + z = 183^\circ$$

$$\acute{\epsilon}\phi\chi \cdot \acute{\epsilon}\phi\psi = \alpha$$

$$\acute{\epsilon}\phi\chi \cdot \acute{\epsilon}\phi z = \beta$$

Χειλαδάκης Κωνστ.

Ηβ' Πρακτ.

205) Νά ἀποδειχθῆ ὅτι.

$$\sigma\upsilon\nu^2 X = \frac{5}{16} + \frac{15}{32} \sigma\upsilon\nu 2\chi + \frac{1}{16}$$

$$\sigma\upsilon\nu 4\chi + \frac{1}{32} \sigma\upsilon\nu 6\chi$$

Τζουστάκης Γεώργ.

Ηβ' Πρακτ.

206) Νά ἀποδειχθῆ ὅτι σ\upsilon\nu 5α = 16 σ\upsilon\nu⁵α - 20 σ\upsilon\nu³α + 5 σ\upsilon\nu α.

Χειλαδάκης Γεώργ.

207) Νά λυθῆ ἡ ἐξισώσις
ημχ + σ\upsilon\nuχ + ἐφχ + σφχ + τεμχ + στεμχ = -2.

Παπαδομανωλάκης Γεώργ

Ηβ' Πρακτ.

Ε) ΦΥΣΙΚΗΣ ΧΗΜΕΙΑΣ

(α' κατηγορίας)

208) Εἰς τὴν βάσιν τοῦ Πύργου τοῦ Eiffel τὸ ὕδωρ, ὑπὸ τὴν κανονικὴν πίεσιν, βράζει ἀκριβῶς εἰς τὴν θερμοκρασίαν 100°C. Εἰς ποίαν θερμοκρασίαν βράζει τὸ ὕδωρ εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Πύργου τοῦ Eiffel, ἡ ὁποία εὐρίσκειται 300m ὑπεράνω τοῦ ἐδάφους;

Ἡ πυκνότης τοῦ ἀέρος καθ' ὅλον τὸ ὕψος τῶν 300m εἶναι 13gr. κατὰ λίτρον καὶ ἡ μεγίστη τάσις τῶν ὑδρατμῶν αὐξάνει κατὰ 27,3 mm Hgr ὅταν ἡ θερμοκρασία ὑψώνεται κατὰ

1° εἰς τὴν περιοχὴν τῆς θερμ. τῶν 100°

Παπιδάκη Στυλιανὸς
Ηβ' Πρακτ.

209) Κατακόρυφον φράγμα h=4m καὶ σχῆμα ἰσοσκελοῦς τραπεζίου τοῦ ὁποῖου ἡ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους βιοῖς τοῦ ἔχει μῆκος α=3m. Ἡ δὲ ἀνωτέρα βᾶσις τοῦ ἔχει μῆκος B=5m. Τὸ ὕδωρ τῆς λίμνης φθάνει συνήθως εἰς ὕψος h₁=3m ὑπεράνω τοῦ ἐδάφους. Νά εὐρεθῆ πῶσον θάλασσοξυθῆ, ἡ ὄλη πίεσις, ἡ ὁποία ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ φράγματος, ἐάν ἡ στάθμη τῆς λίμνης ἀνέλθῃς ἕως τὸ ἀνώτερον χεῖλος τοῦ φράγματος.

Κουράκης Ἀντώνιος

Ζα' Πρακτικοῦ

210) 18 cm³ μίγματος μεθανίου καὶ αἰθανίου μετρηθέντα εἰς 54,6° καὶ 2 atm, πίεσιν διαβιβάζονται μῆσω σωλῆνος, περιέχοντος 50gr, ὀξειδίου τοῦ χαλκοῦ ἐν ἐρυθροπυρῶσει. Διεπιστώθῃ ὅτι κατὰ τὴν διαβίωσιν ἐσχηματίσθησαν 64,285 gr ὕδατος. Νά εὐρεθοῦν 1) ἡ κατ' ὄγκον σύστασις τῶν 18 cm³ τοῦ μίγματος καὶ 2) ἡ μείωσις τοῦ βάρους τὴν ὁποῖαν ὑπέστη τὸ ὀξείδιον τοῦ χαλκοῦ.

Τζουστάκης Γεώργιος

Ηβ' Πρακτικοῦ.

(β' κατηγορίας)

211) Ἐντὸς δοχείου ὑπάρχουσιν 10 λίτρα ἀέρος ὑπὸ πίεσιν 3 φυσικῶν atm, ἀφήνομαι νά ἐξέλθῃ μιᾶ μᾶζα ἀέρος ἡ ὁποία καταλαμβάνει 8γ κον 2 λίτρων ὑπὸ πίεσιν 76 cm Hg. Πόση εἶναι ἡ πίεσις τοῦ ἀέρος ὁ ὁποῖος ἀπομένει ἐντὸς τοῦ δοχείου;

Κουράκης Ἀντ.

Ζα' Πρακτ.

212) Ἐτάλιον δοχεῖον, χωρητικότητος 200 κυβ. ἐκ. εἰς 0°, περιέχει 1360 γραμ. ὀδραργύρου καὶ ἀέρα ὑπὸ πίεσιν 80 ἐκ. Μέχρι ποίας θερμοκρασίας πρέπει νά θερμάνωμεν τὸ δοχεῖον ὥστε ἡ πίεσις τοῦ ἐντὸς αὐτοῦ περιχομένου ἀέρος νά γίνῃ 200 ἑκατοστὰ Hg, Συνεπῶς εἶναι Κυβ. διαστολῆς ὀδάλου K=0,0000 25 ὀδραργύρου K=0,00018, ἀέρος α=1/273 πυκνότης ὀδραργύρου εἰς 0° 13,6.

Χειλαδάκης Γεώργ.

Η' Πρακτ.

213) Μίγμα 150 cm³ CH₄ καὶ 75 Mc³ O₂, μετρηθέν ὑπὸ κοινωτικᾶς συνθήκας ἀνοφλέγεται. Νά εὐρεθῆ ὁ συνολικὸς ὄγκος τοῦ μίγματος μετὰ τὴν καθοῖν καὶ τελείαν ξήρανσιν τοῦ εἰς θερμοκρασίαν 100° C καὶ 760 mm Hg πίεσιν,

Παπαμ. Γεώργ.

TESTS

55) Νά συμπληρωθῶσι τὰ φωνῆεντα ὥστε νά ἀναγνωσθοῦν αἱ φράσεις

π... θ.ρχ... π.ν.ς λ.γ...στ.ς ...πρ.ξ...
στ. γ.ν.τ...θ

56 .ρχ. σθ..μ. θ. ν. ρχ..ν .πισσ..

57) Ποιον στοιχείον είναι σκιρι-
τικός βαθμός ενός επιπέτου.

Έρμ. Πιτταριδάκης;
Η' Καστ. Πεδιάδος.

58) Γερνοί πετούσαν, τι πολλοί
πού ήταν! Ένας είχε δύο έμπρός—
άλλος είχε δύο πίσω και ένας άλλος
γερανός ένα πίσω κι ένα έμπρός.
Πόσοι ήταν.

Άρχοντάκης Ίωάννης
Η' Γυμν. Παλαιοχώρας.

59) Ό ήλιος τὸ κάνει κι ὁ ήλιος
τὸ τρέφει κι' όταν σμίξει με τὴν μάνα
του πέφτει και πεθαίνει.

Κατζιδάκης Μιν. Νικόλαος
Ζ' Γυμν. Βάμου,

Συμπληρώσατε τὰ φωνήεντα ὡστε
νὰ ἀναγνωσθῆ ἡ φράσις.
..ργ.ν. ..δ.ν. ..ν. δ.ς ..ργ.. τ'. ν..δ ε

Καλογεράκης Νικόλ.
Η' Γυμνασ. Καστελ. Πεδιάδος.

61) Είμαι τῆς Ἑλλάδος πόλις κι'
ἔχω συλλαβές τρεῖς μόλις Τί ἀκόμη νά
τὸ λύσης; Νότα ἀπ' τὴ μουσική εἶναι
ἡ πρώτη συλλαβή. Τις δύο ἄλλες νά
ζητήσης μέσα στήν ἀριθμητική.

Τσινιάρης Γιάννης
Ηβ' Πρακτικοῦ.

62) Είμαι μεγάλο ἔλαστωμα και ἄν
κεφαλή μου βάλῃς δένδρο μεγάλο και
ἄμορφο εὐθύς θά ξεπροβάλλῃ.

63) Ἀπὸ ποταμὸ μεγάλο τῆς Εὐ-
ρώπης ἄμα βγάλῃς τὴν οὐρά και τὸ
κεφάλι μιὰ βασίλισσα προβάλλει.

Ἀναγνωστάκης Ἰπποκράτης
Η' Πρακτικοῦ.

64) Θεωροῦμεν ὀπὴν κατὰ τὴν
διάμετρον τῆς γῆς και λίθον ὅστις δὲν
τήκεται πλῆτιστα ἐκ τῆς κορυφῆς. Ἐ-
ως πότε θά κατέρχεται ὁ λίθος οὗτος;

Χειλαλάκης Γεώργ.
Ηβ' Πρακτικοῦ.

ΛΥΣΕΙΣ ΑΣΚΗΣΕΩΝ 4ου ΤΕΥΧΟΥΣ

94) Ό α' πήρε 20 μ ὁ β' 18 μ και
ἔδωσαν ὁ α' 225 δραχ. και ὁ β' 229,50
δραχμ.

95) Η ταχύτης τοῦ α' εἶναι 36
χιλ. και τοῦ β' 33

96) Μετὰ 12 ἡμέρας θά συμπέση
νά ἀναχωρήσουν ἐκ νέου μαζί τὰ
τρία πλοῖα.

91) Τὰ γλυκίσματα ἦσαν 4.

98) Ἐξ ἀρχῆς εἶχε 7 πορτοκάλια.

99) Οἱ γυναῖκες ἦσαν 18 τὰ παι-
διά 6 και οἱ ἄνδρες 18.

100) Ό πρώτος θά λάβῃ 270 δραχ.

ὁ δεύτερος 24' δραχμ. και ὁ τρίτος
216 δραχμ.

101) Μετὰ ἀπὸ 1 1/2, ὥρας

102) Ό κρουνοὺς πληροῖ τὴν δεξα-
μενὴν εἰς 25 3/4 ὥρας ὁ β' εἰς 36 ὥ-
ρας και ὁ γ' κρουνοὺς πληροῖ τὴν δε-
ξαμενὴν εἰς 60 ὥρ.

103) Η ἀπόστασις εἶναι 5.400 μέ-
τρα.

104) Ἐκ τῆς συνθήκης τῆς ἀοριστί-
ας προκύπτει 2α=β, 2β=γ. Ἐκτελοῦν-
τες τὰς πράξεις εἰς τὴν β' δοθεῖσαν
σχέσιν παρατηροῦμεν ὅτι εἶναι ἐκ-
ταυτότητος ἴση με 0 και ἀντικαθι-
στῶντες τὰ ὡς ἄνω εὐρεθέντα προκύ-
πτει α=±1, β=±2 γ=±4, δ=±
1/2, λ=1/2.

105) Ό διαιρέτης γράφεται (χ-α)
(χ-β). Ἐκαστος δὲ παράγων πρέπει
νά διαιρῆ τὸν διαιρέτην ἥτοι διὰ χ=α
ἢ χ=β νά μηδενίζεται.

Ἦτοι ἢ α³-3αβ²+2γ³=0 (1) β³-
3β²+2γ³=0 (2). Ἐκ τῆς (2) προκύπτει
β=γ ἢ δὲ (1) γίνεται (α-β) (α²+αβ-
2β²)=0 ὅθεν α=β ἢ α=-β.

106) Ἀναπτύσσοντας τὸ τετράγω-
νον κλπ. προκύπτει 2χψ+2χζ+2ψζ-
χ²-ψ²-ζ²=0 κατὰ τὸν τύπον τοῦ
Μοίριε τὸ γινόμενον τῶν ριζῶν τῶν
ἀριθμῶν με τὰ σημεῖα ἐναλλάξ ἰσοῦ-
τε με 0 ὅτε ἕκαστος παράγων ἰσοῦ-
ται με μηδέν. (εἰς τὸν ἀριθμητὴν τοῦ
προηγουμ. τεύχους ἀντὶ 2 νά γίνῃ ζ).

107) Ἔστωσαν α. α+ω, α+2ω... ἡ
ἀριθμητικὴ και α, αψ, αψ².. ἡ γεωμε-
τρικὴ φθ νουσα) πρόοδος. Ἀφοῦ τὸ
χ²+μχ²+ν εἶναι διαιρετὸν διὰ τοῦ χ²
-6χ+5, τὸ ὅποῖον ἔχει ρίζας τὰς 1
και 5, διὰ τοῦτο θά μηδενίζεται διὰ
χ=1 και χ=5. Εὐρίσκομεν λοιπὸν 1+

μ+ν=0 ἥτοι μ+ν=-1. Ἄρα α
1-ψ =2,
ω=2ψ, α+ω=4αψ. Λύοντες τὸ σύστη-
μα τοῦτο εὐρίσκομεν ψ= 1/2, ω=1

α=1 αἱ δὲ πρόοδοι εἶναι ἡ μὲν α-,
ριθμητικὴ 1, 2, 3, 4, ... ἡ δὲ γεωμε-
τρικὴ 1, 1/2, 1/4, 1/8, ...

108) Μετὰ τὴν ἀπαλοιφήν τῶν
παρονομαστῶν κ.λ.π. εὐρίσκομεν
(λ+μ+ν) γε + [λ (β+γ) + μ(γ-α) + ν
(α+β)] Χ γβγ γμα γνα β γ λ μ ν διάφο-
ρον τοῦ 0. Ἄρα λ γ μ γ λ = 0 (1) λ (β γ γ)
+ μ (γ γ α) + ν (α γ β) = 0 (2) γ β γ γ μα γ ν α β γ
λ μ ν = 0 (3) Αἱ (1) και (2) δίδου

$$\frac{\lambda}{\beta-\gamma} = \frac{\mu}{\gamma-\alpha} = \frac{\nu}{\alpha-\beta} = K$$

κλπ. Ἄρα λ=η διάφορον τοῦ (β-γ)
μ=η διάφορον τοῦ (γ-α), ν=η διά-
φορον τοῦ (α-β).

109) Ἄν καλέσωμεν τὴν δοθεῖ-
σαν σχέσιν με Κ, προκύπτει χ² =
α² κ² ψ² = (α²+2α β+β²) και-
τοῦ χ ψ = - (α²+αβ) κ² και προσ-
θέτοντες κατὰ μέλη ἀποδεικνύμε-
νον τὸ ζητούμενον.

110) Ἐπειδὴ ἀποτελοῦν Γ. Π. εἰ-

ναι ψ²=χω. Ἐὰν δὲ ὑψώσωμεν τὸ
τετράγωνον και ἀντικαταστήσωμεν
ἀποδεικνύεται.

111) Ἐὰν λ καλέσωμεν τὸν λό-
γον και εὐρωμεν τὰ χ, ψ, Ζ, ω συ-
ναρτήσῃ τοῦ λ και ἀντικαταστήσο-
μεν τὴν δ' ἐξίσωσιν προκύπτει λ=3,
και χ=3, ψ=9 Ζ=15, ω=21

112) Τοῦτο γράφεται

$$\frac{1}{\psi^2} - \frac{4}{\chi^2} = -3, \frac{1}{\psi} + \frac{2}{\chi} = 13$$

ἄν δὲ $\frac{1}{\chi^2} = \omega, \frac{2}{\psi} = \varphi$ εὐρίσκομεν

$$\chi = \frac{13}{83} \psi = \frac{13}{43}$$

113) Ἐὰν χ εἶναι α, ψ ὁ β' και ω
ὁ γ' θά ἔχουν: 1ον παιγν. ὁ α' χ-ψ
-ω ὁ β' 2ψ και ὁ γ' 2ω. 2ον παιγν.
2 (χ-ψ-ω) ὁ β' 6ψ-2χ-2ω ὁ γ' 4ω
-2 (χ-ψ-ω) -3ψ+χ+ω. Καὶ ἐξι-
σοῦντες εὐρίσκομεν χ=25 ψ=15
ω=6.

114) Ἐὰν ρ καλέσωμεν τὸν λό-
γον κ. λ. π. και ἀντικαταστήσομε
εἰς τὴν γ' ἔχομε ρ=σ και εὐρίσκομεν
ψ=4, χ=0, 5, ω=8

115) Κατὰ τὴν ἐκφώνησιν εἶναι
ἔδν Χι τὸ ποσὸν τὸ μερίδιον τοῦ α
 $\frac{2\chi}{3} - 600$ τοῦ β' $\frac{\chi}{4}$ και τοῦ γ'
 $\frac{\chi}{2} - 4000$ τὸ δὲ σύνολον αὐτῶν ἰ-

ἰσοῦται με χ ἐκ τῆς ὁποίας εὐρίσκο-
μεν ὅτι χ=11040 και ὁ α' θά λάβῃ
6.760 ὁ β' 2760 και ὁ γ' 1520.

116) Ἐκ τοῦ ἀριθμητοῦ εὐρίσκο
μεν Χ₁=α+1 και Χ₂=α-1 τὰ δὲ
διδύμου γράφεται (χ-α-1) (χ-
α+1) ἐκ δὲ τοῦ πορονομαστοῦ χι-
(α+1) χ²=α και γράφεται (χ-α-1)
(χ-α) ἐκ τῶν ὁποίων εὐρίσκομεν ὅτι
ἡ παράστασις ἰσοῦτε με 1.

117) Θέτοντες Χ¹/²=ω και ψ²/₃
=φ ἔχομε ω+φ=5 και ω²+ψ³=35
τὸ ὁποῖον λυόμενον δίδει ω²=φ=2
και ἐξ αὐτῶν λαμβάνομεν χ=16,
ψ=243 ἢ χ=81 ψ=32

118) Ἐπειδὴ τὸ ΑΒΓΔ εἶναι
ἐγγράψιμον θά εἶναι γων ΟΒΑ=γων
ΓΔΟ. Ἄν δὲ φέρομεν τὴν ΜΙ πα-
ραλλήλον πρὸς τὴν διχοτόμον τῆς
Ψ Ο Χ ἀρκεῖ νά φέρωμεν τὰς ΜΒ
και ΜΔ ἴσον κεκλιμένας τῇ Μ Ι πό
γωνίαν $\frac{\Phi}{2}$.

119) Ἄν Α και Β εἶναι αἱ περι-
φέρειαι και Ε τὸ σημεῖον τομῆς ἀρ-
κεῖ νά εἶναι ΑΕΒ=1 ὅζο τοῦτο δ-
μως συμβαίνει διότι αἱ δύο πλευραὶ
αὐτῆς εἶναι διχοτόμοι δύο παραπλη-
ρωματικῶν γωνιῶν.

120) Ἐὰν ἐνώσωμεν τὰ μέσο
τῶν πλευρῶν μετὰ τῶν διαγωνίων Η
και Θ σχηματίζεται ῥόμβος και γων
ΗΖ=γων ΓΟΛ και γων ΘΖΕ=γων
ΔΟΛ ἄρα ἡ ΟΛ διχοτομεῖ τὴν γω-
νία Ο.

121) Ἐκ τυχόντος σημείου τῆς

ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ που μᾶς ἔρχεται εἶναι τὸ δεκαπενθήμερο τῶν διαγωνισμῶν τοῦ Α' ἑξαμήνου. Εἶναι πολὺ γνωρίμο καὶ πολὺ ταραχῶδες διὰ τὶς μαθητικὲς καρδιές. Πολλὰ καρδουκτύπια τὸ συνοδεύουν, καὶ πολλὰ δάκρυα τὸ ποτίζουν. Εἶναι ὁμοῦ τὸ δεκαπενθήμερο τῆς δοκιμασίας, τοῦ στίβου τῆς ἀμίλλης στὸν εὐγενικὸ πνευματικὸ ἀγῶνα ποὺ ἀποδύονται τόσες νεαρές ψυχὲς κοριτσιῶν καὶ ἀγοριῶν. Εἶναι τὸ πρῶτο βῆμα τῆς ζωῆς τοῦ μαθητόκοσμου στὸ ἀνέβασμά του στὰ ἀνώτερα σκαλοπάτια τῆς γνώσεως καὶ τῆς κυριαρχίας του πάνω στὸ ὑπέραντο βασίλειο τῆς ζωῆς, ποὺ γίνεται πραγματικὰ ἐπίγειος παράδεισος μετὰ τὴν μάθυσιν καὶ διαμόρφωσιν χαρακτήρων.

ΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ, οἱ ὁποῖοι ἐκ πρώτης ὄψεως τρομάζουν τοὺς μαθητὰς καὶ μαθητρίαις, ἔχουν γίνεαι συνήθεια καὶ ὅλοι τοὺς περιμένουν

σὰν κάτι φυσικὸν καὶ ἀπαραίτητον κοιτῆριον τῆς προόδου καὶ τῆς ἐπιδόσεως. Καὶ τοῦτο εἶναι τὸ πραγματικὸ τους νόημα. Νὰ διακριθοῦν καὶ νὰ βραβευθοῦν ὅλοι ὅσοι ἐκοπίασαν καὶ ἐμόχθησαν καὶ νὰ διδαχθοῦν ὅσοι ἕνα ἑξάμηνο τῶρα, τῶρριξαν, κατὰ τὸ μαθητικῶς λεγόμενον, ἔξω.

Ἡ ΥΛΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ὅσο καὶ νὰ εἶναι βελτιωμένη δὲν μᾶς ἱκανοποιεῖ ἀκόμη ἀπολύτως. Τὸ ἐπαναλαμβάνομε πάλι αὐτὸ γιὰ νὰ παρακινήσουμε τοὺς ἱκανοὺς καὶ μετὰ τὸν ἐπιμαθητὰς καὶ συμμαθητρίαις μᾶς νὰ στείλουν κατάλληλες καὶ ἐπίκαιρες συνεργασίες. Λεῖπει ἀπὸ τὸ περιοδικὸ τὸ μαθητικὸ χρονογράφημα εὐθυμογράφημα καὶ διήγημα ὡς καὶ τὸ σατιρικὸ καὶ χιουμουριστικὸ θέμα καὶ ποίημα, τὸ μαθητικὸ ἀνέκδοτο, τὰ στιγμιότυπα τῆς τάξεως καὶ τῶν ἐκδρομῶν.

ΣΑΣ ΣΥΝΙΣΤΟΥΜΕ νὰ παρακολουθῆτε μετὰ ἐνδιαφέρον καὶ προσοχὴ τὴν πνευματικὴν σελίδα, νὰ λύετε ὅλες τὶς προτεινόμενες ἀσκήσεις καὶ νὰ προτείνετε νέες πρωτότυπες καὶ ἐξυπνες. Σᾶς δίδεται μιὰ εὐκαιρία, ἰδίως τῶν δύο τελευταίων τάξεων, νὰ διαγωνισθῆτε καὶ νὰ ἐκτιμῆσετε τὶς πνευματικὰς δυνάμεις. Πολλοὶ συμμαθηταὶ μᾶς παρακολουθοῦντες κατὰ τὸ παρελθὸν συστηματικὰ τὴν πνευματικὴν σελίδα εἰσηλθόν εὐχερῶς εἰς τὰς ἀνωτάτας σχολὰς, ὅπως μᾶς ἔγραψαν. Τὸ περιοδικὸ ἔχει θέσει βασικὸ σκοπὸ τῆς ὑπάρξεώς του πῶς νὰ βοηθήσῃ μετὰ κάθε τρόπο ὅλους καὶ ὅλες στὴν ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ καὶ τοῦ ἰδανικοῦ τους.

ΠΑΛΙ ΞΑΝΑΘΥΜΟΜΑΣΤΕ τοὺς ἀνταποκριτὰς μᾶς οἱ ὁποῖοι εἶναι καὶ οἱ στενώτεροι συνεργάται καὶ συνεπεύθυνοι γιὰ τὴν τύχη τοῦ κοινοῦ περιοδικοῦ μᾶς, καὶ τοὺς ὑπενθυμιζομε νὰ φροντίζουν γιὰ τὴ γρήγορη διεκπεραίωση καὶ ἐξόφληση, πρὸς κάλυψιν τῶν ἐξόδων. Τὸ περιοδικὸ γιὰ νὰ κυκλοφορῇ κανονικὰ κάθε δεκαπενθήμερο καταλαβαίνετε τὶ δυσκολίες συναντᾷ. Ἀπὸ τὸν κάθε ἀνταποκριτὴ σημειώνομε τὶ χρήματα ἔχομε λάβει καὶ παρακαλοῦμε τὸν καθένα νὰ σημειώσῃ καὶ αὐτὸς ἡμερομηνίας καὶ ποσὸν ἀποστελλομένων χρημάτων. Θὰ τοὺς γράψωμεν καὶ ἰδιαιτέρως. Μερικοὶ καθυστεροῦν. Τοὺς παρακαλοῦμε τὸ ταχύτερον νὰ φροντίσουν διὰ τὴν ἐξόφλησιν. Ὅτι καθυστερεῖται μένει χρέος εἰς βᾶρος μᾶς, διότι τὰ ἔχομε κανονίσει ἴσα-ἴσα νὰ βγαίνουν τὰ ἔξοδα μετὰ τὴν κυκλοφορία ποὺ ἔχει τὸ περιοδικὸ.

Ἡ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ὡς καὶ ἄλλη ὕλη ἀναβάλλεται διὰ τὸ ἐλόμενο, διότι τοῦτο ἐκυκλοφόρησε κάπως βιαστικὰ διὰ νὰ διανεμηθῇ πρὸ τῶν διαγωνισμῶν.

μᾶς φέρομεν παράλληλον τῆ ἄλλῃ. Μετὰ κέντρον τὸ σημεῖον γράφομεν περιφέρειαν ἣτις τέμνει τὰς πλευρὰς τῆς γωνίας εἰς Β καὶ Α. Προεκτείνομε τὴν ΑΒ ἣτις τέμνει τὴν ἄλλην εἰς Ζ ἢ δὲ ζητούμενη εἶναι ἡ κάθετος εἰς τὸ μέσον τῆς ΖΑ.

122) Ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς λαμβάνομεν τυχόν τμήμα ΑΓ. Μετὰ κέντρον Α καὶ ἀκτίνα 2ΑΓ γράφομεν περιφέρειαν ἣτις τέμνει τὴν ἄλλην πλευρὰ εἰς τὸ Β. Φέρομεν τὴν διάμετρον τοῦ ΑΒΓ ὡς πρὸς τὴν ὑποτείνουσα καὶ διχοτομοῦμεν τὴν ΜΑΓ καὶ οὕτως τριχοτομεῖται.

123) Ἐὰν ἡ ῥῆ ἀκτίς τοῦ κύκλου τὸ ἐμβαδὸν ἰσοῦται $3r^2/\sqrt{3}$.

124) Φέροντες ἐκ τοῦ Β παράλληλον πρὸς τὴν τέμνουσαν σχηματίζεται ἄλλο παραλληλόγραμμον καὶ δεικνύεται τὸ ζητούμενον.

125) Τὸ ἐμβαδὸν τοῦ τριγώνου εἶναι 150 τ. ἐκ.

138) Ἡ δύναμις ποὺ πρέπει νὰ ἐπιφέρωμεν δίδεται ἐκ τοῦ $F=PS$ ὅπου εἶναι ἡ προβολὴ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἡμισφαιρίου ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου διαχωρισμοῦ αὐτῶν καὶ $F=Π \cdot 10^9=314 \text{ Kg}^*$.

129) Ὁ λόγος τῶν ἐμβαδῶν τῶν σχημάτων ἰσοῦται μετὰ τὸν λόγον τῶν τετραγώνων τῶν ἀποστάσεων καὶ δι' ἐφαρμογῆς τῶν τύπων κλπ. εὐρίσκομεν $i=15 \text{ cm}$.

140) Τὰ 90l τοῦ διαλύματος ἔχουν βᾶρος 24 Kg. καὶ περιέχουν 9.384 Kg Hc ἢ ἀντίδρασις εἶναι $2 \text{ NaCl} + \text{H}_2\text{SO}_4 = \text{Na}_2\text{SO}_4 + 2 \text{ HCl}$ ἐκ τῆς ὁποίας εὐρίσκομεν ὅτι ἀπαιτοῦνται 75Kg καθαρῶν NaCl καὶ 15,1 Kg. ὄξυτος τοιοῦτου.

141) Ἡ ἀντίδρασις εἶναι $3 \text{ Hg} + 8 \text{ HNO}_3 = 3 \text{ Hg}(\text{NO}_3)_2 + 2 \text{ NO} + 4 \text{ H}_2\text{O}$ ἐκ τῆς

ὁποίας εὐρίσκομεν ὅτι ἀπὸ 1 Kg Hg. παράγεται 1250 gr νιτρ. ὕδραργ. τὰ ὁποῖα κατέχουν 74,67l ὑπὸ 0° C καὶ 76 cm Hg ἀπὸ δὲ τὰς δεδομένας συνθηκάς 59, 39l.

142) Εὐρίσκομεν τὸ σημεῖον ἐφαρμογῆς τῆς συνισταμένης τῶν 20 καὶ 40Kg ἐκ τῆς σχέσεως $2(120 - X) = 40X$ $X=4 \text{ cm}$ ἀπὸ τοῦ σημείου ἐξαρτήσεως τῶν 20 χιλ. Καθ' ὅμοιον τρόπον εὐρίσκομεν τὸ σημεῖον ἐφαρμογῆς τῶν ὑπολοίπων δυνάμεων καὶ $X=69 \text{ cm}$ ἢ τοῦ μέσου τῆς ράβδου.

143) Δι' ἐφαρμογῆς τοῦ τύπου ἐλαχίστης ἐκτροπῆς ὡς πρὸς τὸν δείκτην διαθλάσεως εὐρίσκομεν ὅτι ἡ ζητούμενη γωνία εἶναι 31°.

144) Δι' ἐφαρμογῆς τῶν τύπων εὐρίσκομεν $E=0,5 \text{ cm}$.

145) Ἡ ἀντίδρασις εἶναι $\text{C} + \text{O}_2 = \text{CO}_2$ καὶ θὰ παραχθοῦν 5.856 gr CO_2 **ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ TESTS ΤΟΥ 4ου ΤΕΥΧΟΥΣ** 34) $\geq 19 \text{ 35)$

36) Καμιά γιὰτὶ ἀνυψώθη καὶ τ' ἀσκάφος, 37) 4 κόρες 3 υἱοί., 38) ἡ σκέψις, 39) τὸ δ=δέλτα, 41) μετὰ τὸ δοχεῖον τῶν 3 ὄκ. παίρνει γάλα ἀπὸ τὸ γεμάτο 3 φορές γεμίζοντας τῶν 7 ὄκ. καὶ ἀφίνοντας τὸ ὑπόλοιπο στὸ τῶν 3 ὄκ. βάζει τὸ τῶν 7 εἰς τὸ τῶν 10 καὶ οὕτω ἔχει 8 ὄκ. τὸ δοχεῖο τῶν 10 ὄκ. καὶ 2 ὄκ. τὸ τῶν 3 βάζει τὶς δύο ὄκ. εἰς τὸ δοχεῖον τῶν 7 καὶ ἔρριχνει ἄλλες 3 ἀπὸ τῶν 10 ὄκ. 41) Ἀμερικὴ, ἡμέρα, Μαρία, ρακί. 42) Φημί=Φ-μ. 43) Ἀθήνα-Ἀθηνᾶ. 44) Τὸ ἀναστέλλω.

Α Δ Δ Η Λ Ο Γ Ρ Α Φ Ι Α

Φίλοι μας σας χαιρετούμε. Σας ευχαριστούμε δλουι μαζί και καθέ να χωριστά.

Χρονακη Τίτινα Σ ΚΛ ΓΘΧ. Την μαθητική σάτιρα την προτιμούμε.

Τοιχλάκη Μιχ. Άνωτ. Βιομηχ. Σχολήν Άθήνας. Σε ευχαριστούμε φίλε μας που δεν μας ξεχνάς, "Αν θέλεις να σου στείλωμε μερικά φύλλα να τα διαθέσεις αυτού. Στείλε μας άλλο ποίημα, διότι ή «Πρωτοχρονιά» δεν είναι πλέον επίκαιρο.

Κατζιλάκη Μαρίνα τάξ. Η Καστ. Πεδιάδος. Τα λόγια σου πολύ μας ενθαρρύνουν. Καταλαβαίνουμε και έμεις την εύθυνη που έχετε απέναντι δλων. Οι δύο στροφές του ποιήματος καλές.

Πιτταριδάκη Έμμ. Γ. Καστ. Πεδ. Άγαπητέ μας φίλε πολύ σε ευχαριστούμε διά τό ενδιαφέρον σου. Όλους τους συμμαθητάς μας του Γυμνασίου σας τους ευχαριστούμε. Περιμένουμε συνεργασίας και νέα.

Μπιτάνη Κωννον Γουμ. Νεα πόλεως. Όχι και όσο μακρύ ποίημα. Είναι κουραστικό. Τα ποιήματα ποέπει να ζείναι σύντομα και τεχνικά. Διάθεση υπάρχει. Γράψε ένα σύντομο και στείλε το.

Χανιωτάκη Μαίρη Σ' Γουμ. Ίεραη. Καλό τό ποίημα. Στη τεχνική του θέλει κάποιο διορθωμα. Θα δημοσιευθή. Με τό γυμνάσιό σας μας συνδέουν κοινοί πνευματικοί άγώνες.

Έργαζάκη Έωάννη Η Γουμ. Καστ. Πεδιάδος. Θα δημοσιευθή.

Καλογραζάκη Γεώργ. Σ Πρακτ. Α' ΓΑΗ. Πολύ ευχαριστούμε καλέ μας φίλε και συνεργάτη. Από τό 'Ηράκλειο που τζου τό αγαπούμε περιμένουμε πλήρη συνεργασία. Στά θέματά σου διαρίνομε τάλέτο. Είναι όμως μακροσκελή. Γράψε μας ένα εύθυμο μαθητικό, αλλά σύντομο. Στό θέμα δεν βράλες τίπο.

Φραγγιαδάκη Έμμ. Στ Γουμ. Σητείας. Τό ποιηματάκι θα δημοσιευθή. Να γράψετε χωριστά στί κάθε είδος.

Παπαχτζάκη Θεοδ. ΓΘΗ. Πολύ σε ευχαριστούμε και έμεις διά την συμβολή σου εις την μαθητικήν κίνησην και πρόοδον. Υπερφρανεύμαστε διά τους καλούς συνεργάτας μας. Τό περιοδικό ζητά πιδ πολλή ύποστήριξη από τό πάντα πρόθυμο και προοδευτικό γυμνάσιό σας. Περιμένουμε και συνεργασίας και περιγραφή από την κίνηση του Γυμνασίου σας. Πολύ μας λύπησε ό θάνατος της συμμαθηρίας σας. Στείλετέ

μας σχετική νερολογία δω, σου γράφουμε και ιδιαίτερα.

Κουκουλου Νικη Γ. Θ. Ρ. Θα διορθωθή. Στείλε μας επίκαιρη συνεργασία.

Λισνάκη Στρυ. Γουμ. Άλιμιανου. Σε ευχαριστούμε. Θα δημοσιευθή.

Γλεντζάκη Ειρή Σ' Γ.Θ.Ρ. Τό θέμα επίκαιρο. Δημοσιεύεται.

Μακογιαννάκη Άννα Σ' Κλ. Γ.Θ.Χ. Δημοσιεύεται.

Κοβατζή Έδγενία Σ' Κλ. Γ.Θ.Χ. Σε ευχαριστούμε. Τό κρατάμε προς δημοσίευσιν.

Χιωτάκη Μιχ. Στ' Β.Γ.Χ. Έπίσης.

Γεωργιάκη Έμμ. Σ' Πρ. Β.Γ.Χ. Λίγο ζάργα έλήφθη τό περί των διαγωνισμών και είχε δοθη ή ύλη.

Ρακτιάκη Έδγενία ΙΣ' Γουμ. Πόμπιας. Πολύ μας ενθουσίασε τό γράμμα σου. Μόνο με ένθερμους ύποστηρικτές θα δοθμε την πρόοδο να κυριαρχή στί Ένδοξο νησί μας. Η εργασία σου έχει ενδιαφέρον. Θα δημοσιευθή.

Βουδβαχην Έωάννη Β' Γ. Χ. Θα δημοσιευθή.

Καρουζάκη Άγγελον Γ.Α.Πόμπιας: Καλή ή ανάλυσι σου. Πάντως, χρειάζεται περισσότερη σαφήνεια και κριτική εις τό έργο. Η συνεργασία σου αυτή φυλάσσεται για τό προσεχές τεύχος.

Κοντηρήνη Άργυροβλυν Γουμ. Καστελλίου Κισάμου. Άγαπητή μας συνεργάτρια, έλάβαμε την έπιστολήν και την συνεργασία σας. Σας ευχαριστούμε θερμά για τά καλά σου λόγια. Η συνεργασία σου καλή, αλλά με αυτό τό θέμα έχομε λάβει και δημοσίευση πολλή πεζά και ποιήματα, και γι' αυτό προτιμούμε άλλα, με περισσότερη πρωτοτυπία.

Σχεινάν Έμμ. Τό εύθυμον ανέκδοτον που στείλατε προηγουμένως θα δημοσιευθή εις τό επόμενο τεύχος.

Πιτταριδάκη Έμμ. Γουμ. Καστελλίου Πεδιάδος. Η έκθεσις σου πολύ περιωρισμένη. Χρειάζεται διά τέτοια θέματα, αποδεικτικός τρόπος για την ανάπτυξη τουτού.

Άεράκη Κερίαν Γ.Μ.Η. Θα δημοσιευθή τό ποιήμα σου.

Καλογραζάκη Νικ. Γουμ Καστ. Πεδιάδος. Να προτιμάς τά μαθητικά ανέκδοτα.

Θεοδωρογλάκη Στ' Γουμ. Καστελλίου Κισ. Μας συγχωρείτε, φί-

λε μας, ίσως έγινε λάθος. Μπορεί όμως και να μη δημοσιευθή και έγκριμένη άκόμη συνεργασία, λόγω πληθώρας ύλης και επίκαιρου. Συναντούμε φίλε μας πολλές δυσκολίες και γι' αυτό σας παρακαλούμε να μας συγχωρήτε για τίς παραλείψεις μας καμμία φορά. Πλήν όμως τό δικό σου δημοσιεύεται τώρα ως σας έγράψαμε τότε.

Κικτιήνη Γεώργ. ΓΑΡ. Έλάβαμε την συνεργασία σου. Η μελέτη σου αυτή για την Ιστορία της Κύπρου καλή. Άλλωστε και ή προσπάθειά σου μόνο άξίζει έπαινο. Άλλά φίλε μας τό περιοδικό σας ένεκα που έχει σκοπό να εξυπηρετήση δλους τους μαθητάς, αποφεύγει τίς συνεχιζόμενες εργασίες και ίδιως περιεχόμενου που μπορεί ό μαθητής να πληροφορηθή και από μια έγκυκλοπαίδεια. Στείλε συντομότερη συνεργασία.

Με πολλή αγάπη και τίς καλύτερες εύχες μας για την επιτυχία σας και μάλιστα την άριστεύση σας στους διαγωνισμούς του Α' εξαμήνου.

Η «ΜΑΘ. σας ΗΧΩ»

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΣΕΛΙΔΟΣ

Καθιστώμεν γνωστόν εις τους άναγνώστας και συνεργάτας της Πνευματικής Σελίδος ότι εις τό έξής δεν θα δεχόμεθα συνεργασίας με ριζικά και σύνθετα κλάσματα λόγω έλλειψως καταλλήλων τυπογραφικών στοιχείων. Επίσης σημειώνομεν ότι αι λύσεις των άσκήσεων 128-137 διά τους αυτούς, ως άνω λόγους, και λόγω έλλειψως χώρου θα δημοσιευθούν εις τό επόμενον. Επίσης παρακαλείσθε όπως διορθώσετε την άσκηση 158, διδομένη ως έξής.

Να κατασκευασθή τρίγωνον ΑΒΓ έόν γνωρίζωμεν τα μέσα Δ, Ε των πλευρών του ΑΒ και ΑΓ και θει ή κορυφή Β κείται επί δοθείσης ευθείας Χ, ή δέ Γ επί δοθείσης περιφέρειας Κ.

(Έκ της Πνευματικής Σελίδος)

